

คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
เลขรับ 2675
วันที่ 21-05-2569
เวลา 07.26 น.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
โทร ๐ - ๗๔๓๑ - ๗๑๐๐ ต่อ ๒๐๔๕

ที่ อว ๐๖๕๕.๑๘/๑๓๕ วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๖๙

เรื่อง แจ้งจัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ภายใต้แผนปฏิบัติการ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๗๑ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

เรียน หัวหน้าหน่วยงานในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย

ตามหนังสือที่ สข ๐๐๑๗.๒/ว๓๔๙๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๙ สำนักงานจังหวัดสงขลา แจ้งมายังมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ภายใต้แผนปฏิบัติการ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๗๑ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยนั้น

ในการนี้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย จึงขอแจ้งมายังหน่วยงานท่าน ดำเนินการจัดทำแผนงาน/โครงการ หากมีความประสงค์ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ภายใต้แผนปฏิบัติการ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๗๑ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ทั้งนี้สามารถดาวน์โหลดหลักเกณฑ์ และแบบฟอร์มการจัดทำข้อเสนอโครงการฯ ดัง QR Code ทำหนังสือ และจัดส่งไปยังกองนโยบายและแผน ภายในวันพฤหัสบดีที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๙ ผ่านช่องทาง E-mail : plan_ebud@rmutsv.ac.th

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นางสาววันเพ็ญ จิตตพงศ์)

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน

เรียน คณบดี

เพื่อโปรดทราบ

กนผ. แจ้งจัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อขอรับสนับสนุน
งปม. ภายใต้แผนปฏิบัติการประจำปี 2571 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้
ฝั่งอ่าวไทย ภายในวันที่ 21 พ.ค. 69

เห็นควรมอบงานแผน ปชส. แจ้งไปยังหลักสูตรโดยเร่งด่วน

ณหนองตา

21 พ.ค. 69

21 พ.ค. 2569

ท.ณหนองตา

วิเศษพรหมคุณ
๒๑ พ.ค. ๖๙

หลักเกณฑ์ และแบบฟอร์มการ
จัดทำข้อเสนอโครงการ เพื่อขอรับ
การสนับสนุนงบประมาณ ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑ ของกลุ่ม
จังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

สำเนาเรียน

๑. คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์
๒. คณบดีคณะศิลปศาสตร์
๓. คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและเทคโนโลยี
๔. คณบดีคณะบริหารธุรกิจ
๕. คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
๖. ผู้อำนวยการวิทยาลัยรัชมังคลาภิเษก

ด่วนที่สุด

ที่ สข ๐๐๑๗.๒/ว ๓๕๗๕

กองนโยบายและแผน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
เลขรับ 704
วันที่ 18 พ.ค. 69
เวลา 10.49 น.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
เลขรับ 1935
วันที่ 18/05/2569
เวลา 10.33 น.

ศาลากลางจังหวัดสงขลา
ถนนราชดำเนิน สข ๕๐๐๐๐

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๙

เรื่อง การจัดทำโครงการเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

เรียน หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการสังกัดบริหารส่วนกลาง องค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา นายกเทศมนตรีนคร และนายกเทศมนตรีเมืองทุกแห่ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. หลักเกณฑ์การจัดทำแผนฯ	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดฯ	จำนวน ๑ ชุด
	๓. วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาฯ	จำนวน ๑ ชุด
	๔. แบบฟอร์ม Project Brief (แบบ กจ. ๑-๑)	จำนวน ๑ ฉบับ
	๕. แบบฟอร์มข้อมูลพื้นฐานโครงการฯ	จำนวน ๑ ชุด
	๖. แบบฟอร์มรายละเอียดจำแนกงบฯ	จำนวน ๑ ชุด
	๗. บันทึกข้อตกลงการตั้งงบประมาณและการโอนทรัพย์สินฯ	จำนวน ๑ ฉบับ
	๘. โครงการแบบย่อ (แบบ กจ. ๓)	จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยแจ้งว่า จะดำเนินการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เพื่อจัดทำคำขอขบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยแผนดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล แผนพัฒนาภาคใต้ และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ให้จังหวัดสงขลาจัดทำรายละเอียดโครงการเพื่อบรรจุในแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑ โดยมีแนวทางสำคัญในการจัดทำโครงการ ดังนี้

๑. ต้องเป็นโครงการที่จังหวัดในกลุ่มจังหวัดจะได้ประโยชน์ร่วมกัน มีความเชื่อมโยงและบูรณาการการดำเนินโครงการร่วมกันตั้งแต่ ๒ จังหวัดขึ้นไป เพื่อพัฒนา/แก้ไขปัญหาาร่วมกันของจังหวัดในกลุ่มจังหวัด

๒. จะต้องระบุผู้ได้รับประโยชน์หรือพื้นที่ที่จะได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการในแต่ละจังหวัดที่ร่วมดำเนินการอย่างชัดเจน ด้วยการกำหนดตัวชี้วัดร่วม (Joint KPI) ของกลุ่มจังหวัด โดยแบ่งความรับผิดชอบไปในแต่ละพื้นที่ที่ดำเนินโครงการ

๓. ต้องไม่มีลักษณะเป็นการแบ่งงบประมาณกลุ่มจังหวัดเป็นสัดส่วนตามจำนวนจังหวัด
รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๓

ดังนั้น เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕) และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย จังหวัดสงขลาขอให้ส่วนราชการที่ประสงค์ขอรับการสนับสนุนงบประมาณของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ดำเนินการดังนี้

/๑. กรณีส่วนราชการ...

๑. กรณีส่วนราชการขอรับการสนับสนุนงบประมาณภายใต้แผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ ให้ดำเนินการจัดทำรายละเอียดโครงการตามแบบฟอร์ม รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๔ - ๖ และกรณีงบลงทุนให้จัดทำบันทึกข้อตกลงฯ ด้วยรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๗

๒. กรณีส่วนราชการขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากกระทรวง/กรม เพื่อดำเนินการให้สอดคล้องตามความต้องการของแผนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ที่มีลำดับความสำคัญสูงและมีผลกระทบ (Impact) สูง ต่อการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ให้ดำเนินการจัดทำรายละเอียดโครงการตามแบบฟอร์ม รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๘

ทั้งนี้ จังหวัดสงขลาขอให้ส่วนราชการส่งโครงการให้จังหวัดภายในวันศุกร์ที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๙ เป็นเอกสาร และไฟล์ข้อมูลทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ osmpln.songkhla@gmail.com

จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายรัฐศาสตร์ ชิดชู)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา

เรียน อธิบดีกรม

- เพื่อไม่ออกพิจารณา ของกรม

กรณีสงขลา (กรม / อธิบดี)

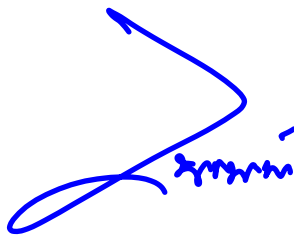
ดาวน์โหลดสิ่งที่ส่งมาด้วย

สำนักงานจังหวัดสงขลา

กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด

โทร./โทรสาร ๐ ๗๔๓๑ ๕๗๕๐ สป.มท. ๗๓๐๓๕ - ๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์: osmpln.songkhla@gmail.com

๑๙ พ.ค. ๖๙

เรียน อธิบดีกรม
เพื่อไม่ออกพิจารณา
กรมสงขลา

ฉบับที่ ๑๙๖๐

๑๙ พ.ค. ๖๙

Handwritten signature in blue ink

หลักเกณฑ์การจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕

(ตามมติคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑)

ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยแผนดังกล่าวจะต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และแนวทางการพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และมีหลักเกณฑ์การจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์การจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

โครงการที่ดำเนินการโดยจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ซึ่งจะเสนอเป็นคำขอของงบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑.๑ ความสอดคล้องและเชื่อมโยงของแผน มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑.๑.๑ โครงการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ต้องสอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่อย่างชัดเจน และเชื่อมโยงในลักษณะห่วงโซ่การพัฒนา/ห่วงโซ่คุณค่าในการขับเคลื่อนการพัฒนา เพื่อเพิ่มศักยภาพของพื้นที่ให้บรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๑.๑.๒ โครงการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ต้องมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี และวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด รวมถึงสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๑.๑.๓ โครงการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ต้องสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายและแผนระดับชาติ ด้านความมั่นคงแห่งชาติ แผนพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค และนโยบายของรัฐบาล ตามศักยภาพและปัญหาหรือความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๑.๑.๔ จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจะต้องคำนึงถึงการดำเนินงานและความร่วมมือกับกระทรวง กรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานอื่นของรัฐ หรือเอกชน ทั้งนี้ ต้องให้ความสำคัญกับโครงการสำคัญที่ปรากฏในแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดก่อน และสามารถเสนอโครงการอื่นที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเพิ่มเติมได้

๑.๑.๕ จุดเน้นการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ ให้ความสำคัญกับ (๑) การส่งเสริมการสร้างงาน สร้างอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของพื้นที่ (๒) การพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และ (๓) การพัฒนาและแก้ไขปัญหาทางสังคม

๑.๑.๖ ในการจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด ให้ความสำคัญต่อการรับฟังความคิดเห็นของภาคเอกชน และนำมาเป็นข้อมูลสำคัญประกอบการพิจารณาจัดทำแผนงาน/โครงการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดด้วย เพื่อให้แผนงาน/โครงการสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และความต้องการของพื้นที่

๑.๒ ความพร้อมและความเหมาะสมของโครงการ มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๑.๒.๑ โครงการต้องมีรายละเอียดข้อมูลและเอกสารครบถ้วนตามแบบฟอร์มที่คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) กำหนด โดยมีเอกสาร ดังนี้

(๑) กรณีงบลงทุน ให้จัดส่งเอกสารแสดงความพร้อมของโครงการ ประกอบด้วยแบบสรุปรายการ เอกสารประมาณการราคา/ปร.๔/ปร.๕ แผนที่และภาพพื้นที่ดำเนินโครงการ พร้อมพิกัดเอกสารแสดงความพร้อมของพื้นที่และหรือเอกสารการยื่นคำขอ/เอกสารแสดงการอนุญาต/ยินยอมให้ใช้พื้นที่ เอกสารการประเมินผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม (กรณีที่ต้องดำเนินการ) และแผนการบริหารจัดการ/แนวทางการบริหารจัดการหลังจากดำเนินโครงการแล้วเสร็จ รวมทั้งเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง อาทิ ใบอนุญาตขุดเจาะบ่อบาดาล (กรณีขุดเจาะบ่อบาดาล)

กรณีการจัดซื้อครุภัณฑ์ (๑) หากเป็นครุภัณฑ์ตามบัญชีราคามาตรฐานของทางราชการให้จัดส่งเอกสารราคาครุภัณฑ์ที่เป็นราคามาตรฐาน และ (๒) หากเป็นครุภัณฑ์นอกบัญชีราคามาตรฐานของทางราชการให้ส่งใบเสนอราคา ๓ ราย พร้อมรายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะ (SPEC) และแสดงเหตุผลความจำเป็นและความพร้อมในเรื่องบุคลากรในการใช้ครุภัณฑ์และพื้นที่ติดตั้ง

(๒) กรณีงบดำเนินงาน หากเป็นการจ้างเหมาบริการ ให้จัดส่งรายละเอียดขอบเขตการดำเนินงาน (TOR) ที่แสดงสาระสำคัญของกิจกรรมที่ดำเนินการอย่างชัดเจน กรณีจัดซื้อวัสดุให้จัดส่งใบเสนอราคาอย่างน้อย ๓ ราย

(๓) กรณีโครงการที่ต้องจัดซื้อหรือจัดจ้างเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งปลูกสร้าง ครุภัณฑ์ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบป้องกันภัย ระบบทะเบียน หรือระบบอื่นในทำนองเดียวกัน และมีความประสงค์จะโอนให้หน่วยงานอื่นของรัฐ ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดทำบันทึกความตกลงเป็นลายลักษณ์อักษร (MOU) กับหน่วยงานที่รับโอนดังกล่าว และจัดส่งบันทึกความตกลงมาพร้อมกับข้อเสนอโครงการด้วย

(๔) กรณีโครงการที่จำเป็นต้องได้รับอนุญาต อนุมัติ หรือความเห็นชอบจากหน่วยงานของรัฐ หรือผู้มีอำนาจหรือคณะกรรมการตามที่มีกฎหมายหรือกฎกำหนดไว้ ให้ดำเนินการตามมาตรา ๒๙ และจัดส่งเอกสารการยื่นคำขอหรือผลการพิจารณาการอนุญาต อนุมัติ หรือความเห็นชอบมาพร้อมกับข้อเสนอโครงการด้วย

(๕) กรณีโครงการที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้จัดส่งเอกสารแสดงสถานะทางการคลังที่แสดงถึงการขาดความพร้อมด้านงบประมาณและความจำเป็นที่จะต้องสนับสนุนพร้อมกับแผนพัฒนาท้องถิ่น รายงานการมีส่วนร่วมของประชาชน (ถ้ามี) และรายงานการประชุมที่มีมติสภาท้องถิ่นให้ความเห็นชอบรับโอนสินทรัพย์ มาพร้อมกับข้อเสนอโครงการด้วย

ทั้งนี้ หากโครงการใดไม่มีรายละเอียดข้อมูลดังกล่าวอย่างครบถ้วน โครงการนั้น จะไม่ได้รับการพิจารณา

๑.๒.๒ โครงการจะต้องดำเนินการโดยหน่วยงานที่มีภารกิจรับผิดชอบโดยตรงตามกฎหมายในกรณีที่มีสินทรัพย์ที่เกิดจากการดำเนินโครงการ หน่วยงานดังกล่าวจะต้องมีการตั้งงบประมาณสำหรับบริหารจัดการและบำรุงรักษาในระยะต่อไป โดยจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดจะไม่ปกครอง ดูแล บำรุงรักษา หรือใช้ประโยชน์ในสิ่งดังกล่าว แต่จะโอนสิ่งนั้นให้หน่วยงานอื่นของรัฐ

๑.๒.๓ โครงการต้องมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ทั้งด้านเทคนิค (วิธีการหรือรูปแบบที่ใช้ในการดำเนินการ) ด้านกายภาพ (ความพร้อมของพื้นที่ดำเนินงาน บุคลากร การบริหารความเสี่ยง และการบริหารจัดการ) ด้านงบประมาณ (ความสมเหตุสมผลของวงเงินกับประโยชน์ที่ได้จากการดำเนินโครงการ) และด้านระยะเวลา (ต้องดำเนินการได้แล้วเสร็จภายในปีงบประมาณ) รวมทั้งการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงบวกและเชิงลบในการดำเนินโครงการ

๑.๒.๔ โครงการต้องแสดงถึงผลลัพธ์และประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับอย่างชัดเจน โดยแสดงตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่สะท้อนถึงความคุ้มค่าและผลสำเร็จจากการดำเนินโครงการ อาทิ ผลผลิตภาพ การผลิตด้านเกษตรและอุตสาหกรรม ผลผลิตภาพแรงงาน มูลค่าผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม จำนวนโรงงาน อุตสาหกรรมสีเขียว จำนวน/รูปแบบสินค้าบริการสร้างสรรค์ มูลค่าเพิ่มของสินค้าและบริการ พื้นที่เพาะปลูก รายได้ที่เพิ่มขึ้น ฯลฯ รวมทั้งผลประโยชน์ที่ประชาชนในพื้นที่จะได้รับอย่างชัดเจน และต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย มีความยั่งยืน และสามารถพึ่งพาตนเองได้ในระยะยาว

๑.๒.๕ กรณีโครงการของกลุ่มจังหวัดต้องมีลักษณะ ดังนี้

(๑) ต้องเป็นโครงการที่จังหวัดในกลุ่มจังหวัดจะได้ประโยชน์ร่วมกัน มีความเชื่อมโยง และบูรณาการการดำเนินโครงการร่วมกันตั้งแต่ ๒ จังหวัดขึ้นไป เพื่อพัฒนา/แก้ไขปัญหาาร่วมกัน ของจังหวัดในกลุ่ม

(๒) จะต้องระบุผู้ได้รับประโยชน์หรือพื้นที่ที่จะได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการในแต่ละจังหวัดที่ร่วมดำเนินการอย่างชัดเจน ด้วยการกำหนดตัวชี้วัดร่วม (Joint KPI) ของกลุ่มจังหวัด โดยแบ่งความรับผิดชอบไปในแต่ละพื้นที่ที่ดำเนินโครงการ

(๓) ต้องไม่มีลักษณะเป็นการแบ่งงบประมาณกลุ่มจังหวัดเป็นสัดส่วนตามจำนวนจังหวัด (มาตรา ๓๕ และ มาตรา ๔๙)

๑.๒.๖ กรณีโครงการที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเป็นโครงการที่เกินศักยภาพด้านงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และต้องเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพและความชำนาญในการดำเนินโครงการ

๑.๓ จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสามารถเสนอโครงการที่ใช้ระยะเวลาในการดำเนินการต่อเนื่องได้ โดยแบ่งระยะเวลาดำเนินการเป็นรายปี (Phasing) พร้อมแสดงเหตุผลความจำเป็นที่ต้องดำเนินการต่อเนื่องมากกว่าหนึ่งปีว่า หากไม่ดำเนินการต่อเนื่องจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาอย่างไร ทั้งนี้ โครงการที่ต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการมากกว่าหนึ่งปี และมีความจำเป็นต้องมีการเตรียมความพร้อมในการดำเนินการล่วงหน้า ให้ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนจะเสนอโครงการ อาทิ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น (IEE) การประเมินผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการ (EHIA) การประชาพิจารณ์ ฯลฯ รวมถึงการศึกษาและออกแบบสำหรับการจัดทำโครงการ เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ภายในปีงบประมาณที่ได้รับอนุมัติงบประมาณ

๑.๔ โครงการที่มีการใช้ระยะเวลาในการดำเนินการต่อเนื่อง และโครงการที่ดำเนินการเป็นประจำทุกปี เช่น โครงการกระตุ้นการท่องเที่ยวประจำปี โครงการที่ดำเนินกิจกรรมเดิมแต่เปลี่ยนหรือขยายพื้นที่ดำเนินการหรือกลุ่มเป้าหมาย เป็นต้น จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจะต้องจัดส่งเอกสาร/รายงานความสำเร็จของการดำเนินงาน/ข้อมูลผลการดำเนินงานที่ผ่านมา พร้อมทั้งแสดงความก้าวหน้าในการบรรลุวัตถุประสงค์และค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด มาพร้อมกับข้อเสนอโครงการด้วย

๑.๕ การจัดลำดับความสำคัญของโครงการ จังหวัดและกลุ่มจังหวัดต้องเสนอโครงการพร้อมจัดลำดับความสำคัญรายโครงการภายใต้แผนปฏิบัติราชการประจำปี สำหรับโครงการด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน แหล่งน้ำ ไฟฟ้าส่องสว่าง เขื่อนป้องกันตลิ่ง ให้จัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมภายใต้โครงการเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

๑.๖ ข้อกำหนดลักษณะและคุณสมบัติเฉพาะของโครงการ มีดังนี้

๑.๖.๑ โครงการต้องไม่เป็นการจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์เพื่อใช้งานตามภารกิจปกติของส่วนราชการ ยกเว้น เป็นการตอบสนองประเด็นสำคัญของการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และเป็นประโยชน์กับประชาชนโดยรวม รวมทั้งมีการวิเคราะห์สถานการณ์/ประเด็นปัญหาในแผนพัฒนา

๑.๖.๒ โครงการต้องไม่เป็นการก่อสร้าง พัฒนา หรือปรับปรุงถนนหรือสิ่งอำนวยความสะดวก และการขุดลอกแหล่งน้ำหรือคลอง ยกเว้น มีความจำเป็นเร่งด่วน มีความเสียหายอย่างรุนแรง เป็นพื้นที่ห่างไกล หรือทุรกันดาร โดยจะต้องจัดส่งเอกสาร อาทิ เอกสารแสดงความเสียหายที่แสดงถึงความจำเป็นเร่งด่วนในการดำเนินการ และภาพถ่าย มาเพื่อประกอบการพิจารณา

ทั้งนี้ ก.น.บ.จะพิจารณาสนับสนุนงบประมาณโครงการประเภทถนน สิ่งอำนวยความสะดวก ขุดลอกแหล่งน้ำและคลอง ไม่เกินร้อยละ ๒๐ ของกรอบการจัดสรรงบประมาณ

๑.๖.๓ โครงการต้องไม่เป็นการใช้จ่ายสำหรับการปรับปรุง ซ่อมแซม หรือก่อสร้างอาคารสถานที่และระบบสาธารณูปโภคของส่วนราชการ เพื่อใช้งานตามภารกิจปกติของส่วนราชการ ยกเว้น ค่าใช้จ่ายในการบำรุง ดูแล รักษา หรือค่าสาธารณูปโภคฯ ของสินทรัพย์ที่เกิดจากงบประมาณจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดและอยู่ระหว่างการโอนสินทรัพย์ให้ส่วนราชการ เฉพาะสินทรัพย์ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเท่านั้น โดยให้เจียดจ่ายจากเงินเหลือจ่ายในการดำเนินโครงการจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเป็นลำดับแรก และจากงบบริหารจัดการเป็นลำดับต่อมา

๑.๖.๔ โครงการต้องไม่มีวัตถุประสงค์หลักเกี่ยวกับการศึกษา ฝึกอบรม ดูนาน ยกเว้น เป็นประเด็นสำคัญของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด อาทิ การฝึกอบรมด้านความมั่นคง ด้านการพัฒนาทักษะอาชีพ โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเสริมสร้างศักยภาพขีดความสามารถ (Up-Skill / Re-Skill / New-Skill) และประเด็นสำคัญอื่น ๆ ที่ระบุในแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด โดยมีเงื่อนไขในการดำเนินการ ดังนี้ (๑) กลุ่มเป้าหมายหลักต้องไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐ และไม่ใช้กลุ่มเป้าหมายเดียวกับโครงการของส่วนราชการ พร้อมทั้งคำนึงถึงการกระจายตัวอย่างเท่าเทียม ยกเว้นเป็นการอบรมที่เป็นการต่อยอดเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมได้รับการพัฒนาองค์ความรู้และทักษะที่เพิ่มมากขึ้น (๒) ต้องแสดงเป้าหมายโดยรวมและขอบเขตการดำเนินงานระหว่างจังหวัดและกลุ่มจังหวัดกับส่วนราชการให้ชัดเจน พร้อมทั้งแนบ (ร่าง) กำหนดการอบรม/หลักสูตรเพื่อประกอบการพิจารณา และ (๓) หากมีความจำเป็นต้องจัดซื้อวัสดุครุภัณฑ์/วัสดุอุปกรณ์เพื่อประกอบการฝึกอบรม ต้องไม่เป็นการซื้อเพื่อแจกจ่ายแก่ประชาชนโดยตรงทั้งโครงการ (ต้องเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมภายใต้โครงการ)

๑.๖.๕ **โครงการต้องไม่เป็นการเดินทางไปต่างประเทศ** ยกเว้น เป็นกิจกรรมที่มีข้อผูกพันในเรื่องการเจรจาการค้าและการลงทุน การท่องเที่ยว และการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับประเทศในกลุ่มประชาคมอาเซียน และพันธกรณีที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจะต้องมีแผนการดำเนินงานที่สะท้อนถึงประโยชน์จากการไปราชการต่างประเทศอย่างเป็นรูปธรรม โดยต้องแสดงให้เห็นถึงความคุ้มค่าของการดำเนินงาน พร้อมทั้งแนบ (ร่าง) กำหนดการ และความเห็นจากหน่วยงานหลักที่เกี่ยวข้อง (โดยเฉพาะการเจรจาการค้าการลงทุน) และผลการดำเนินงาน (ถ้ามี) รวมทั้งจะต้องจัดทำรายงานผลการดำเนินงานภายหลังจากการเดินทางไปต่างประเทศทุกกรณี ทั้งนี้ จะต้องเสนอต่อคณะอนุกรรมการประจำภาค และ ก.น.บ. เพื่อรับทราบผลการดำเนินงานที่ตอบสนองต่อแนวทางการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งผลลัพธ์และประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับพื้นที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยให้จัดส่งรายงานผลการดำเนินการดังกล่าวมายังฝ่ายเลขานุการ ก.น.บ. ๓ หน่วยงาน (สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานงบประมาณและกระทรวงมหาดไทย) ภายใน ๔๕ วันหลังการเดินทาง

๑.๖.๖ **โครงการไม่ควรเป็นโครงการขนาดเล็ก** โดยเฉพาะกรณีงบลงทุน ไม่ควรเป็นโครงการที่มีวงเงินงบประมาณต่ำกว่า ๕๐๐,๐๐๐ บาท ยกเว้น มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการ โดยจะต้องส่งเอกสารที่แสดงถึงความจำเป็น อาทิ ภาพถ่ายความเสียหาย มาเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย

๒. องค์ประกอบของแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด จะต้องมีเนื้อหาประกอบด้วย

๒.๑ บทสรุปผู้บริหาร (สรุปสาระสำคัญของแผน)

๒.๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ และสรุปสาระสำคัญของแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๒.๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕xx

๒.๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕xx

๒.๓.๒ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕xx

๑) วัตถุประสงค์

๒) เป้าหมายการพัฒนาและตัวชี้วัด (ยึดตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด)

- เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
- ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

๓) ประเด็นการพัฒนาของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด (ยึดตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด)

- ประเด็นการพัฒนา
- เป้าประสงค์
- ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย
- แนวทางการพัฒนา
- แผนงานและโครงการสำคัญ

- ๔) แผนที่สรุปตำแหน่งที่ตั้งหลักของกิจกรรมของโครงการตามแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕xx
  - ๕) โครงการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕xx (แบบ จ.๒) (โดยจะต้องระบุว่าโครงการใดเป็นโครงการสำคัญหรือโครงการอื่นที่จำเป็น เพื่อแก้ไขปัญหาของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อน แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด)
  - ๖) ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัด/กลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
  - ๗) แบบฟอร์มข้อมูลพื้นฐานของโครงการ และแบบฟอร์มรายละเอียดจำแนก ตามงบรายจ่าย (๑ ชุด : ๑ กิจกรรมหลัก)
- ๒.๓.๓ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำแผนปฏิบัติราชการประจำปีไปดำเนินการ (อธิบายถึงกระบวนการ/แนวทางขับเคลื่อนแผนปฏิบัติราชการประจำปี ไปสู่ การปฏิบัติได้อย่างประสบผลสำเร็จ)

๓. การจัดทำแบบสรุปแผนงานโครงการที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดขอรับการสนับสนุนจาก กระทรวง/กรม (แบบ จ.๓ : กรณีจังหวัด/ แบบ กจ.๓ : กรณีกลุ่มจังหวัด)

ในการจัดทำแบบสรุปแผนงานโครงการที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดขอรับการสนับสนุนจากกระทรวง/ กรมเพื่อดำเนินการให้สอดคล้องตามความต้องการของแผนจังหวัดและกลุ่มจังหวัด (แบบ จ.๓ : กรณีจังหวัด/ แบบ กจ.๓ : กรณีกลุ่มจังหวัด) ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดเสนอแผนงานโครงการที่มีลำดับความสำคัญสูง และมีผลกระทบ (Impact) สูงต่อการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้ ไม่จำกัดจำนวนแผนงานโครงการ ที่ขอเสนอพร้อมทั้งจัดเรียงลำดับความสำคัญ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้ประมวลรวบรวม และประสานแจ้ง กระทรวงเพื่อรับไปพิจารณาบรรจุในแผนปฏิบัติการของกระทรวง/กรมต่อไป โดยโครงการจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

๓.๑ โครงการต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี วัตถุประสงค์ และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการ ประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งมีการวิเคราะห์ห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)

๓.๒ โครงการจะต้องดำเนินการโดยหน่วยงานที่มีภารกิจรับผิดชอบโดยตรงตามกฎหมาย

๓.๓ โครงการต้องไม่เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับการปรับปรุง ซ่อมแซม หรือก่อสร้าง อาคารสถานที่ และระบบสาธารณูปโภคของส่วนราชการ เพื่อใช้งานตามภารกิจปกติของส่วนราชการซึ่งประชาชนไม่ได้รับ ประโยชน์โดยตรงและไม่สะท้อนถึงการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด รวมทั้งไม่เป็นการอบรมเจ้าหน้าที่รัฐ ตามภารกิจปกติของส่วนราชการ

๓.๔ โครงการที่เสนอควรเป็นโครงการขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพของจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด ซึ่งประสงค์ให้กระทรวง/กรมดำเนินการ และสอดคล้องกับการดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของ จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด

๓.๕ กรณีโครงการที่เสนอเป็นโครงการขนาดใหญ่ที่มีวงเงินงบประมาณสูงและต้องดำเนินการ หลายปีงบประมาณ ควรเสนอเป็นโครงการศึกษาความเป็นไปได้เบื้องต้น (Feasibility Study) ของโครงการนั้น ๆ

๓.๖ โครงการมีศักยภาพสามารถดำเนินการได้ และหน่วยดำเนินการมีความพร้อม ในการดำเนินการ

๓.๗ โครงการที่เสนอไม่ควรเป็นโครงการขนาดเล็ก เว้นแต่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องดำเนินการและมีผลกระทบสูง (High Impact) ต่อการพัฒนาจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัด

๓.๘ การเสนอโครงการต้องมีการแสดงรายละเอียดของโครงการ/กิจกรรม และรายละเอียดการก่อสร้างที่ชัดเจน โดยระบุหน่วยดำเนินการ พื้นที่เป้าหมาย และมีการประมาณการค่าใช้จ่ายที่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้

๔. กระบวนการและกำหนดการส่งแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

๔.๑ ให้ ก.บ.จ. /ก.บ.ก. เสนอโครงการโดยมีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ เพื่อพิจารณากลับกรองตามขั้นตอนต่อไป

๔.๒ การจัดส่งแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑ ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดส่งแบบสรุปแผนงานโครงการที่จังหวัดและกลุ่มจังหวัดขอรับการสนับสนุนจากกระทรวง/กรม (แบบ จ.๓/กจ.๓) ภายในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๙ และจัดส่งแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๑ ภายในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๙ ให้ฝ่ายเลขานุการ ก.น.บ. ๓ หน่วยงาน ทั้งนี้ หากจัดส่งเกินกำหนดเวลาดังกล่าวจะไม่ได้รับการพิจารณา

๔.๓ การจัดส่งแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๒ – ๒๕๗๕ ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดส่งแผนปฏิบัติการประจำปี ให้ฝ่ายเลขานุการ ก.น.บ. ๓ หน่วยงาน ภายในวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ของปีที่จัดทำแผน ทั้งนี้ หากจัดส่งเกินกำหนดเวลาดังกล่าวจะไม่ได้รับการพิจารณา

๕. การดำเนินการตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๔ วรรคสี่ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด แจ้งโครงการในแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดหรือแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด แล้วแต่กรณี ซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของหน่วยงานของรัฐหน่วยใดหน่วยหนึ่งหรือหลายหน่วย ให้หน่วยงานของรัฐหน่วยนั้นทราบ เพื่อประสานการดำเนินการให้สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

๖. การดำเนินการตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด ให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดจัดประชุมหารือร่วมกับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อจัดทำบันทึกความร่วมมือในการบูรณาการการจัดทำโครงการและงบประมาณจากทุกแหล่งงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ตามแบบฟอร์มที่กำหนด โดยอย่างน้อยต้องระบุหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานตลอดจนงบประมาณที่ใช้ การแบ่งงานและการเชื่อมประสานงาน เพื่อให้การดำเนินงานตามแผนบรรลุวัตถุประสงค์ ตลอดจนการดูแลบำรุงรักษาสิ่งสาธารณูปโภคหรือสิ่งก่อสร้างหรือระบบอื่นที่เกิดขึ้น

๗. การสรุปการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสรุปรายการโครงการ กิจกรรม และงบประมาณที่ได้ดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด พร้อมทั้งผลผลิต ผลสัมฤทธิ์ และปัญหาอุปสรรคในการดำเนินโครงการ ในระบบติดตามและประเมินผลแห่งชาติ (eMENSCR) ภายใน ๓๐ วันหลังสิ้นสุดปีงบประมาณ

๓.๒.๒ เป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

“การท่องเที่ยว การเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพ ที่มีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ
สู่สังคมเป็นสุข”

๓.๒.๓ ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๑. ประเด็นการพัฒนา การเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตรมูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์
สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ)

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- มีนวัตกรรมจากภาคการเกษตร เพิ่มขึ้น ๑๐ รายการ
- รายได้ของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาภายใต้โครงการของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

๒. ประเด็นการพัฒนา การพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ภาคธุรกิจและภาคส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดมีรายได้ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

๓. ประเด็นการพัฒนา การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้า การลงทุน และการค้าชายแดน
เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- ภาคธุรกิจและภาคส่วนอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง โดยอ้อมจากโครงการกลุ่มจังหวัดมี รายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

๔. ประเด็นการพัฒนา การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ เครือข่ายการสื่อสาร
และพลังงาน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- มีการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไม่น้อยกว่า ๑ โครงข่ายต่อปี
- จำนวนอุบัติเหตุ และอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ลดลง ร้อยละ ๕

๕. ประเด็นการพัฒนา การพัฒนาสังคมสู่สังคมเป็นสุข และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- กลุ่มเป้าหมายตามโครงการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ร้อยละ ๖๐
- กลุ่มเป้าหมายตามโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ร้อยละ ๖๐

๓.๒.๔ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

๑) ประเด็นการพัฒนา

๑.๑) การเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตรมูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ)

๑.๒) การพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน

๑.๓) การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้า การลงทุน และการค้าชายแดน
เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

๑.๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ เครือข่ายการสื่อสาร และพลังงาน
เพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด

๑.๕) การพัฒนาสังคมสู่สังคมเป็นสุข และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

๒) ประเด็นการพัฒนา/วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)/ เป้าหมายและตัวชี้วัด/แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๑</p> <p>การเกษตรสู่เกษตรทันสมัย</p> <p>และเกษตรมูลค่าสูง</p> <p>(ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์</p> <p>สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ)</p>	<p>๑.๑ การเพิ่มปริมาณผลผลิต</p> <p>การลดต้นทุนการผลิต พืช</p> <p>สัตว์ สัตว์น้ำเศรษฐกิจ และ</p> <p>รายได้จากการเพาะปลูก</p> <p>การปศุสัตว์เพิ่มขึ้นโดยใช้</p> <p>เทคโนโลยีและการจัดการ</p> <p>สมัยใหม่</p>	<p>๑.๑.๑ ผลผลิตปาล์มน้ำมัน ยางพารา</p> <p>ไม้ผล เพิ่มขึ้น ๕%</p> <p>๑.๑.๒ ต้นทุนการผลิตปาล์มน้ำมัน</p> <p>ยางพารา ไม้ผล ลดลง ๕%</p> <p>๑.๑.๓ รายได้จากการทำการเกษตร และ</p> <p>ปศุสัตว์ เพิ่มขึ้น ๕%</p> <p>๑.๑.๔ ความสูญเสียจากแมลงศัตรูพืช</p> <p>โรคพืช โรคสัตว์ ลดลง (ซึ่งต้อง</p> <p>ไม่ใช่โรคอุบัติใหม่)</p>	<p>๑.๑.๑.๑ พัฒนาสายพันธุ์ พืชที่ให้ผลผลิตสูง</p> <p>๑.๑.๑.๒ พัฒนาสายพันธุ์สัตว์ที่ตรงกับความต้องการของตลาด</p> <p>๑.๑.๑.๓ ถ่ายทอดองค์ความรู้ในการใช้ปุ๋ย</p> <p>การวิเคราะห์ดิน เพื่อให้เกษตรกรใช้ปุ๋ย</p> <p>ได้อย่างถูกต้อง</p> <p>๑.๑.๑.๔ สร้างและถ่ายทอดความรู้ในการผลิตสัตว์</p> <p>๑.๑.๑.๕ พัฒนาดิน และบริหารจัดการน้ำ/สร้าง</p> <p>ระบบชลประทานเพื่อการเกษตรอย่างมี</p> <p>ประสิทธิภาพ</p> <p>๑.๑.๑.๖ การปลูกพืช หรือปรับเปลี่ยนชนิดพืช</p> <p>เดิมที่เหมาะสมกับสภาพของดิน</p> <p>๑.๑.๑.๗ สนับสนุนการผลิตพืช อาหารสัตว์</p> <p>อาหารสัตว์ผสมครบส่วน (TMR)</p> <p>เพื่อลดต้นทุนการผลิต</p> <p>๑.๑.๑.๘ การจัดการแมลงศัตรูพืช หรือโรคพืช</p> <p>โรคระบาดสัตว์</p> <p>๑.๑.๑.๙ การส่งเสริมการทำการเกษตรผสมผสาน</p>

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	<p>๑.๒ การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรไปสู่ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงและพัฒนาระบบการเก็บรักษาผลผลิต ผลิตภัณฑ์</p>	<p>๑.๒.๑ มีผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เช่นผลิตภัณฑ์อาหาร (Functional & Future food) Oleochemical ผลิตภัณฑ์เครื่องสำอาง อุปกรณ์ทางการแพทย์ ผลิตภัณฑ์สมุนไพรทางการค้า หรือผลิตภัณฑ์อื่นเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๕ ชนิดต่อปี</p>	<p>๑.๒.๑.๑ สนับสนุนงานวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงจากผลผลิตทางการเกษตร</p> <p>๑.๒.๑.๒ สนับสนุนโครงการ/กิจกรรม การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร</p> <p>๑.๒.๑.๓ ให้ความรู้เกษตรกร ผู้ประกอบการ บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน เพื่อให้เข้าใจถึงเทคโนโลยีที่ใช้ในการแปรรูปผลผลิต</p> <p>๑.๒.๑.๔ การพัฒนา ส่งเสริมการทำห้องเย็นเพื่อการเก็บรักษาผลผลิตทางการเกษตร</p>
	<p>๑.๓ การพัฒนาการตลาดผลผลิต ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร และการจัดการด้าน Logistic</p>	<p>๑.๓.๑ มีตลาด online (Market place) ของผลผลิตทางการเกษตรหลักของพื้นที่ในระดับกลุ่มจังหวัดหรือระดับจังหวัด จำนวน ๑ แห่งต่อกลุ่ม หรือ ๑ แห่งต่อจังหวัด</p> <p>๑.๓.๒ มีกลุ่มเกษตรกรรวมตัวกันเพื่อขายผลผลิตทางการเกษตร และสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรเดิม เช่น สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ กลุ่ม</p>	<p>๑.๓.๑.๑ การสำรวจตลาดสำรวจกลุ่มเป้าหมาย และจัดตั้ง online market place ของผลผลิต และผลิตภัณฑ์จากกาแปรรูปจังหวัดละ ๑ กลุ่ม</p> <p>๑.๓.๑.๒ การร่วมมือพัฒนาการตลาดผลผลิตทางการเกษตร ร่วมกับ market place ขนาดใหญ่ ในปัจจุบัน</p> <p>๑.๓.๑.๓ จัดตั้งกลุ่มเกษตรกรใหม่และการสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรเดิม และการสนับสนุนกลุ่มเกษตรกรเดิม</p>

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๑.๔ การควบคุมมาตรฐาน พืช สัตว์ เศรษฐกิจหลักในพื้นที่ และมาตรฐานอาหาร	๑.๔.๑ ผลผลิต และผลิตภัณฑ์หลัก และผลิตภัณฑ์อาหารของกลุ่ม จังหวัดได้รับการรับรองมาตรฐาน ระดับ ประเทศ หรือ ระดับ นานาชาติกรณีเป็นสินค้าส่งออก	๑.๔.๑ สนับสนุนการขับเคลื่อนการขอรับ มาตรฐานการผลิต หรือมาตรฐานการ แปรรูป ของผลผลิต และผลิตภัณฑ์หลัก ของกลุ่มจังหวัด เช่น มาตรฐานปาล์ม น้ำมัน (RSPO) อาหารปลอดภัย (GMP GHP) มาตรฐานยาง (SSC) การปฏิบัติทางการเกษตร ที่ดี (GAP) ฟาร์มที่มีระบบป้องกันโรคและการเลี้ยง สัตว์ที่เหมาะสม (GFM)
	๑.๕ การขับเคลื่อนเกษตร อินทรีย์ เกษตรปลอดภัย	๑.๕.๑ มีผู้ประกอบการเกษตรอินทรีย์ หรือเกษตรปลอดภัยเพิ่มขึ้นปีละ ๑๐๐ ราย	๑.๕.๑ อบรมเกษตรกรเพื่อเข้าสู่การทำเกษตร อินทรีย์ หรือ เกษตรปลอดภัย ๑.๕.๑.๒ ขับเคลื่อนการตลาดเกษตรอินทรีย์ หรือ เกษตรปลอดภัยผ่าน Modern trade หรือ รูปแบบ online หรือช่องทาง การตลาดอื่น
	๑.๖ การขับเคลื่อน oil Palm city, Herbal city, Rubber city	๑.๖.๑ ดำเนินการโครงการ/กิจกรรมตาม แผนปฏิบัติการประจำปีไม่น้อยกว่า ๓๐ % ของโครงการทั้งหมด	๑.๖.๑ มีแผนพัฒนาระยะ ๕ ปีและแผนปฏิบัติการ ประจำปีเพื่อการขับเคลื่อน Oil Palm city, Herbal city และ Rubber city
	๑.๗ การส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์ เศรษฐกิจ และแมลงเศรษฐกิจ เดิมและชนิดใหม่	๑.๗.๑ มีจำนวนเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร ที่เลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ และแมลง เศรษฐกิจใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๑๐ รายต่อปี	๑.๗.๑ การอบรมการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจใหม่ และแมลงเศรษฐกิจ เพื่อเพิ่มจำนวนเกษตรกร ๑.๗.๑.๒ การสนับสนุนการเลี้ยงสัตว์เศรษฐกิจ และแมลงเศรษฐกิจ อย่างครบวงจร (การเลี้ยง แปรรูป และการตลาด)

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
			๑.๗.๑.๓ สนับสนุนการจัดการจัดการฟาร์มให้ได้มาตรฐาน ตามความต้องการของตลาด
	๑.๘ การเพิ่มพื้นที่ปลูกไม้เศรษฐกิจ	๑.๘.๑ พื้นที่ปลูกไม้เศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ๑,๐๐๐ ไร่ต่อปี	๑.๘.๑.๑ การส่งเสริมการปลูกไม้เศรษฐกิจ ๑.๘.๑.๒ ส่งเสริมการเพาะพันธุ์กล้าไม้เศรษฐกิจระดับชุมชน
	๑.๙ การปลูกพืชสมุนไพรเพื่อการค้า	๑.๙.๑ เพิ่มเกษตรกรผู้ปลูกพืชสมุนไพร ๑๐ ราย/ปี	๑.๙.๑.๑ อบรมการปลูก การตลาด พืชสมุนไพร ๑.๙.๑.๒ สนับสนุนการจัดกลุ่มเกษตรกร ผู้ปลูกพืชสมุนไพร
	๑.๑๐ การพัฒนาเกษตรกรสู่การเป็นเกษตรกร อัจฉริยะ และการทำการเกษตรแบบครบวงจร	๑.๑๐.๑ มีเกษตรกรอัจฉริยะ เพิ่มขึ้น ปีละ ๒๕ ราย ๑.๑๐.๒ มีศูนย์สาธิตการเกษตรอัจฉริยะ ในพื้นที่จำนวน ๕ ศูนย์ ๑.๑๐.๓ มีศูนย์สาธิตการเพาะเลี้ยงอัจฉริยะในพื้นที่จำนวน ๕ ศูนย์	๑.๑๐.๑.๑ อบรมการให้ความรู้ด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะให้แก่เกษตรกร ๑.๑๐.๑.๒ สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่ทำกรเกษตรอัจฉริยะ ๑.๑๐.๑.๓ พัฒนาพื้นที่เป็นศูนย์สาธิตการเกษตรอัจฉริยะรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเป็นศูนย์การเรียนรู้เกษตรอัจฉริยะของภูมิภาค ๑.๑๐.๑.๔ ส่งเสริมเกษตรกรจากผู้ผลิตไปสู่ผู้ประกอบการอย่างครบวงจร (ผลิตแปรรูปและผู้ขาย)
	๑.๑๑ การพัฒนาหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมด้านการเกษตรในพื้นที่ให้มีศักยภาพในการสนับสนุนภาคการเกษตรในพื้นที่	๑.๑๑.๑ บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม มีความรู้ในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านการเกษตร รวมทั้งความรู้ทางการบริหารจัดการตั้งแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำของภาคการเกษตร	๑.๑๑.๑.๑ จัดการฝึกอบรมด้านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ด้านการเกษตรให้แก่บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ๑.๑๑.๑.๒ จัดอบรมความรู้ทางการบริหารจัดการ ทั้งส่วนต้นน้ำ กลางน้ำและปลายน้ำของภาคการเกษตร

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๒</p> <p>การพัฒนาการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยวชุมชน และท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน</p>	<p>๒.๑ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรมท่องเที่ยวเดิม/ใหม่</p>	<p>๒.๑.๑ แหล่งท่องเที่ยวเดิมได้รับการพัฒนาจนมีสภาพสมบูรณ์</p> <p>๒.๑.๒ กิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ได้รับการยกระดับให้เป็นกิจกรรมการท่องเที่ยวระดับภูมิภาค และระดับประเทศ</p> <p>๒.๑.๓ มีแหล่งท่องเที่ยว /กิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ จำนวน ๕ แหล่ง/กิจกรรม ต่อปี</p> <p>๒.๑.๔ การพัฒนากลุ่มชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวใหม่ หรือกลุ่มท่องเที่ยวเดิมในกลุ่มจังหวัดอย่างน้อย ๔ กลุ่ม</p>	<p>๑.๑.๑.๑ สำรวจ /ประเมินความเสื่อมโทรมและกำหนดแนวทางการพัฒนาของแหล่งท่องเที่ยวเดิม</p> <p>๑.๑.๑.๒ ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เป็นที่รู้จัก และได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาคและระดับประเทศ</p> <p>๑.๑.๑.๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่และกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่ ๆ</p> <p>๑.๑.๑.๔ พัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่</p> <p>๑.๑.๑.๕ การพัฒนากลุ่มชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวใหม่ หรือกลุ่มท่องเที่ยวเดิมในกลุ่มจังหวัด</p>
	<p>๒.๒ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว/กิจกรรมการท่องเที่ยว/ route ท่องเที่ยวใหม่</p>	<p>๒.๒.๑ มี route การท่องเที่ยวใหม่ในกลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่า ๕ เส้นทาง</p> <p>๒.๒.๒ มี route การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยว ทางทะเล และการท่องเที่ยวตอนใน ไม่น้อยกว่า ๕ เส้นทาง</p> <p>๒.๒.๓ มี route การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดกับภูมิภาคอื่นไม่น้อยกว่า ๒ เส้นทาง</p>	<p>๑.๒.๑.๑ พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยว หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวภายในกลุ่มจังหวัด</p> <p>๑.๒.๑.๒ พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล และแหล่งท่องเที่ยวตอนใน</p> <p>๑.๒.๑.๓ พัฒนาเส้นทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างแหล่งท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาคอื่น</p>

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
		๒.๒.๔ มี route การท่องเที่ยวเชื่อมโยงสถานที่ท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดกับต่างประเทศไม่น้อยกว่า ๒ เส้นทาง	๑.๒.๑.๔ สนับสนุนการจัดตั้งเที่ยวบินตรงระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัดกับประเทศต่าง ๆ
	๒.๓ การเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับภาคส่วนเศรษฐกิจอื่น เช่น การท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (การแพทย์ การแพทย์แผนไทย)	๒.๓.๑ มีรูปแบบการท่องเที่ยวผสมผสานกับภาคเศรษฐกิจอื่นจำนวน ๑ รูปแบบ (อาจเน้นไปที่การท่องเที่ยวเชิงเกษตร)	๒.๓.๑.๑ พัฒนาแหล่งการท่องเที่ยวเชิงเกษตร แหล่งการท่องเที่ยวเชิงอาหาร แหล่งการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพในพื้นที่ แหล่งการท่องเที่ยวเชิงศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด
	๒.๔ การขับเคลื่อนการท่องเที่ยวแบบ MICE (ธุรกิจ MICE)	๒.๔.๑ มีกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบ MICE ในพื้นที่กลุ่มจังหวัดไม่น้อยกว่า ๑ กิจกรรม ต่อปี	๒.๔.๑.๑ จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแบบ MICE ในพื้นที่
๒.๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว สำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ และผู้พิการ	๒.๕.๑ ถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัดมีความสมบูรณ์ ๒.๕.๒ มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตครอบคลุมแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด ๒.๕.๓ สถานที่ท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัดได้รับการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ ๒.๕.๔ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญได้รับการติดตั้งระบบรักษาความปลอดภัย	๒.๕.๑.๑ สร้าง และซ่อมบำรุงถนนเข้าสู่แหล่งท่องเที่ยวสำคัญของกลุ่มจังหวัด ๒.๕.๑.๒ ติดตั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงที่ครอบคลุมพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด ๒.๕.๑.๓ พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้สามารถรองรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ ๒.๕.๑.๔ ติดตั้งกล้อง CCTV และระบบเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด	

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
		<p>ของนักท่องเที่ยวอย่างสมบูรณ์</p> <p>๒.๕.๕ เส้นทางการเดินทางทางบก ทางทะเล และทางอากาศ มีความเชื่อมโยงกันอย่างสมบูรณ์</p>	<p>๒.๕.๑.๕ พัฒนาเส้นทางทางบก ทางทะเล และทางอากาศที่เชื่อมโยงต่อเนื่องกัน และกำหนดเวลาเดินทางที่สัมพันธ์กัน</p>
	๒.๖ การพัฒนาด้านการตลาด และการประชาสัมพันธ์	<p>๒.๖.๑ มีกิจกรรมการประชาสัมพันธ์ แหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๒.๖.๒ มีการทำตลาดแบบ Integrated Marketing โดยเฉพาะทางช่องทาง online</p>	<p>๒.๖.๑.๑ จัดกิจกรรม หรือเข้าร่วมกิจกรรม การประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๒.๖.๑.๒ การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว และกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สำคัญ ของกลุ่มจังหวัด ทั้งสื่อรูปแบบเดิม หรือสื่อ online ต่าง ๆ</p> <p>๒.๖.๑.๓ จัดกิจกรรมส่งเสริมการตลาดในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การใช้ Brand Ambassador, การใช้ Youtuber การถ่ายทำภาพยนตร์จากต่างประเทศ เป็นต้น</p>
	๒.๗ การพัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว (ความปลอดภัย ระบบสาธารณสุข และสุขภาพของนักท่องเที่ยว และผู้ให้บริการ)	<p>๒.๗.๑ มีระบบการรักษาความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว</p> <p>๒.๗.๒ มีระบบการดูแลสุขภาพของนักท่องเที่ยว</p> <p>๒.๗.๓ มีระบบการดูแลสุขภาพผู้ให้บริการ</p>	<p>๒.๗.๑.๑ ติดตั้งกล้อง CCTV และระบบเตือนภัยพิบัติทางธรรมชาติ ในแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๒.๗.๑.๒ พัฒนามาตรฐานบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและสุขภาพของนักท่องเที่ยว</p> <p>๒.๗.๑.๓ พัฒนามาตรฐานการป้องกันโรคอุบัติใหม่ และโรคระบาดเดิม</p>

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๒.๘ การยกระดับการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อการรองรับนักท่องเที่ยวระดับกลางและระดับสูง	๒.๘.๑ การท่องเที่ยวชุมชนในกลุ่มจังหวัดมีศักยภาพในการรองรับนักท่องเที่ยวระดับกลางและระดับบน	๒.๘.๑.๑ จัดอบรมผู้ประกอบการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อให้มีองค์ความรู้ มีทักษะ การใช้ภาษา ทักษะทางการสื่อสารการบริหารจัดการการท่องเที่ยวและการประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวระดับกลางและระดับบน ๒.๘.๑.๒ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์เพื่อสร้างความทรงจำ และความประทับใจแก่นักท่องเที่ยว
	๒.๙ การพัฒนาบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมด้านการท่องเที่ยว	๒.๙.๑ บุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน มีความเข้าใจในสถานการณ์การท่องเที่ยว เข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นและกำลังจะเกิดขึ้น มีความเข้าใจในพฤติกรรมนักท่องเที่ยว มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี และการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อประกอบการท่องเที่ยว	๒.๙.๑.๑ อบรมบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เข้าใจในสถานการณ์การท่องเที่ยว เข้าใจถึงความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้น และกำลังจะเกิดขึ้น มีความเข้าใจในพฤติกรรมนักท่องเที่ยว มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี และการบริหารจัดการสมัยใหม่เพื่อประกอบการท่องเที่ยว
	๒.๑๐ การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้านการท่องเที่ยวให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์เพื่อบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ	๒.๑๐.๑ มีฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องที่ครบถ้วน ถูกต้องทันสมัย	๒.๑๐.๑.๑ สืบค้นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องเพื่อปรับให้เป็นข้อมูลที่ครบถ้วนถูกต้อง ทันสมัย

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
		๒.๑๐.๒ การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูล การท่องเที่ยวของทุกจังหวัด ในกลุ่มจังหวัด หรือกับภูมิภาคอื่น ๒.๑๐.๓ มีการประยุกต์ใช้ดิจิทัล เทคโนโลยี และการใช้ Big data และการบริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อบริการนักท่องเที่ยว การตลาด การประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการ การจัดการท่องเที่ยว	๒.๑๐.๑.๒ พัฒนาระบบการจัดเก็บข้อมูล โดยใช้ ดิจิทัล เทคโนโลยี Clouding technology เพื่อให้มีความปลอดภัยในการจัดเก็บ สถานปรับเปลี่ยน/ปรับปรุง ได้ง่ายและเข้าถึงได้ง่าย ๒.๑๐.๑.๓ อบรมการใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีและการใช้ Big data และการบริหารจัดการสมัยใหม่ เพื่อบริการนักท่องเที่ยวการตลาด การประชาสัมพันธ์ และการบริหารจัดการ การท่องเที่ยว
	๒.๑๑ การพัฒนาอุตสาหกรรม เกียวเนื่อง (โรงแรม ร้านอาหาร ผลิตภัณฑ์ ชุมชน OTOP ผลิตภัณฑ์/บริการชุมชน)	๒.๑๑.๑ อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง เช่น โรงแรม ร้านอาหาร บริการขนส่ง สินค้าชุมชน และ OTOP มีเพียงพอ และมีมาตรฐาน เพื่อยกต่อการจัดการท่องเที่ยวในพื้นที่	๒.๑๑.๑ พัฒนามาตรฐานการให้บริการ มาตรฐานด้าน สุขภาพ และมาตรฐานด้านความปลอดภัย และถ่ายทอดให้แก่อุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง กับการท่องเที่ยว
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้า การลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจ ของกลุ่มจังหวัด	๓.๑ การสร้าง SME ใหม่ และ การพัฒนาสร้างความ เข้มแข็งให้แก่ SME เดิม	๓.๑.๑ SME ในกลุ่มจังหวัด ได้รับการ พัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการ บริหารจัดการ การบริการ การเงิน/บัญชี การตลาด และ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้าน ต่าง ๆ ในการประกอบการ ๓.๑.๒ เกิด SME /Start up รายใหม่ ๆ ในพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕ รายต่อปี	๓.๑.๑.๑ จัดโครงการวินิจฉัยสถานประกอบการ เพื่อได้ทราบประเด็นที่ต้องพัฒนาและให้ การปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาและการ พัฒนาด้านนั้น ๆ ๓.๑.๑.๒ จัดอบรมองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการ การบริการ การเงิน/บัญชี การตลาด และ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการ ประกอบการ

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
			<p>๓.๑.๑.๓ การปรับปรุงข้อจำกัดด้านกฎหมาย และระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ</p> <p>๓.๑.๑.๔ การเข้าถึงแหล่งทุนของ SME</p> <p>๓.๑.๑.๕ สนับสนุนการดำเนินกิจการของ SME ในพื้นที่ในด้านต่างๆ เช่น การลด/ยกเว้นภาษี การสนับสนุนกิจกรรมอื่นภายใต้ขอบเขตหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ อปท. ในพื้นที่</p>
	<p>๓.๒ การสร้างความเข้มแข็งให้กับวิสาหกิจชุมชน เพื่อพัฒนาไปสู่อุตสาหกรรมชุมชน</p>	<p>๓.๒.๑ วิสาหกิจชุมชน ในกลุ่มจังหวัดได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ทั้งด้านการบริหารจัดการ การบริการการเงิน/บัญชี การตลาด และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ ในการประกอบการ</p> <p>๓.๒.๒ เกิด วิสาหกิจชุมชน รายใหม่ ๆ ในพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕ ราย/ปี</p> <p>๓.๒.๓ ผลผลิต ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สำคัญของพื้นที่ ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ในรูปแบบต่าง ๆ</p>	<p>๓.๒.๑.๑ จัดโครงการวิสาหกิจชุมชนเพื่อได้ทราบประเด็นที่ต้องพัฒนา และให้ การปรึกษาเพื่อแก้ไขปัญหาและการพัฒนาด้านนั้น ๆ</p> <p>๓.๒.๑.๒ จัดอบรมองค์ความรู้ด้านการบริหารจัดการ การบริการการเงิน/บัญชี การตลาด และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีต่าง ๆ ในการประกอบการ ให้แก่วิสาหกิจชุมชน</p> <p>๓.๒.๑.๓ สนับสนุนการดำเนินกิจการของ วิสาหกิจชุมชนในพื้นที่ในด้านต่าง ๆ เช่น การลด/ยกเว้นภาษี การสนับสนุนกิจกรรมอื่นภายใต้ขอบเขตหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ อปท. ในพื้นที่</p> <p>๓.๒.๑.๔ การปรับปรุงข้อจำกัดด้านกฎหมาย และระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ</p> <p>๓.๒.๑.๕ การเข้าถึงแหล่งทุนของ วิสาหกิจชุมชน</p>

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	<p>๓.๓ การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมชีวภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตทางการเกษตร ประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p> <p>(เช่น Oleochemical Function & Future food, Cosmetic)</p>	<p>๓.๓.๑ มีอุตสาหกรรมชีวภาพเพื่อการแปรรูป ผลผลิต และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การประมง และการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ เพิ่มเติมจำนวน ๑ รายต่อปี</p>	<p>๓.๓.๑.๑ สนับสนุนการจัดตั้งอุตสาหกรรมชีวภาพ เพื่อการแปรรูป ผลผลิต และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ</p> <p>๓.๓.๑.๒ สนับสนุนการวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ และการถ่ายทอดความรู้เพื่อใช้ในการประกอบการอุตสาหกรรมชีวภาพ</p>
	<p>๓.๔ การพัฒนาระบบตลาดของผลผลิตทางการเกษตร และผลิตภัณฑ์แปรรูป ทั้งระบบ online และ offline</p>	<p>๓.๔.๑ มี ตลาด online (Market place) ของผลผลิตทางการเกษตรหลักของพื้นที่ในระดับกลุ่มจังหวัด หรือระดับจังหวัด จำนวน ๑ แห่งต่อกลุ่มหรือ ๑ แห่งต่อจังหวัด</p> <p>๓.๔.๒ มีกลุ่มเกษตรกรรวมตัวกันเพื่อขายผลผลิตทางการเกษตรจำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ กลุ่ม</p>	<p>๓.๔.๑.๑ จัดตั้ง online market place ของผลผลิตและผลิตภัณฑ์จากการแปรรูป จังหวัดละ ๑ กลุ่ม</p> <p>๓.๔.๑.๒ จัดตั้งกลุ่มเกษตรกร เพื่อขายผลผลิตทางการเกษตรแต่ละประเภท จำนวนไม่น้อยกว่า ๕๐ กลุ่ม</p>
	<p>๓.๕ การขับเคลื่อนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจ</p>	<p>๓.๕.๑ มีโครงการที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และระเบียงเศรษฐกิจ ไม่น้อยกว่า ๕ โครงการ ต่อปี</p>	<p>๓.๕.๑.๑ จัดโครงการที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ และระเบียงเศรษฐกิจ</p> <p>๓.๕.๑.๒ สนับสนุนเงื่อนไขพิเศษ หรือให้การอุดหนุนผู้ประกอบการในการจัดตั้งธุรกิจใหม่เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษและระเบียงเศรษฐกิจ ตามขอบเขตอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ อปท. ในพื้นที่</p>

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๓.๖ การพัฒนาผู้ประกอบการ ผู้ประกอบการ digital และบุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ มีทักษะในการประยุกต์ใช้ Digital เทคโนโลยี เทคโนโลยีอื่น และการจัดการสมัยใหม่	๓.๖.๑ ผู้ประกอบการ และบุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ มีทักษะในการประยุกต์ใช้ Digital เทคโนโลยี เทคโนโลยีอื่น และการจัดการสมัยใหม่	๓.๖.๑.๑ อบรมผู้ประกอบการและบุคลากรภาครัฐที่เกี่ยวข้องให้มีความรู้ มีทักษะในการประยุกต์ใช้ Digital เทคโนโลยี เทคโนโลยีอื่น และการจัดการสมัยใหม่
	๓.๗ การส่งเสริมการค้า การลงทุน และการตลาดแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและผู้ประกอบการ	๓.๗.๑ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ผู้ผลิต และผู้ประกอบการ ได้รับความรู้ ทักษะในด้านการตลาด การตลาดออนไลน์ ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คนต่อปี ๓.๗.๒ เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร ผู้ผลิต และผู้ประกอบการ เข้าร่วมกิจกรรมด้านการค้า การลงทุน และการตลาด ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คนต่อปี	๓.๗.๑.๑ อบรมเกษตรกร กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการให้มีความรู้ มีทักษะด้านการตลาด และประยุกต์ใช้ Digital Technology ด้านการตลาด ๓.๗.๑.๒ ส่งเสริมเชื่อมโยงและขยายช่องทางการค้า แก่กลุ่มเกษตรกร และผู้ประกอบการ
	๓.๘ การสนับสนุนการศึกษา เพื่อสร้างแรงงานระดับอาชีวะ และพัฒนาฝีมือทักษะแรงงาน เสริมสร้างความเข้มแข็งด้าน อาชีพรายได้ของกำลังแรงงาน และผู้ประกอบการ	๓.๘.๑ มีสัดส่วนผู้เรียน สายอาชีพและอาชีวศึกษา เพิ่มขึ้น	๓.๘.๑.๑ สร้างกลไกในการจูงใจให้นักเรียน เลือกรเรียนในสายอาชีพ อาชีวศึกษา เช่นการให้ทุนการศึกษา การเพิ่มการจ้างงาน การจ้างงานในระหว่างศึกษาโดยภาครัฐ หรือสถานประกอบการต่างๆ เป็นต้น ๓.๘.๑.๒ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน กลุ่มอาชีพ และยกระดับศักยภาพแรงงาน เพื่อตอบสนองอุตสาหกรรมในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ผังอ่าวไทย

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
<p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๔</p> <p>การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน</p> <p>การขนส่ง โลจิสติกส์</p> <p>เครือข่ายการสื่อสาร</p> <p>และพลังงาน เพื่อเป็นฐาน</p> <p>การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม</p> <p>และสิ่งแวดล้อม</p> <p>ของกลุ่มจังหวัด</p>	<p>๔.๑ การพัฒนาเครือข่ายถนน</p> <p>สายรองในพื้นที่ให้ได้</p> <p>มาตรฐาน</p>	<p>๑.๑.๑ ถนนสายรองในพื้นที่ได้รับการปรับปรุง ซ่อมบำรุงให้ได้ตามมาตรฐาน</p> <p>๑.๑.๒ มีการใช้ยางพารา ในการสร้างหรือซ่อมบำรุงถนนสายรองในกลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่า ๑ เส้นทางต่อปี</p>	<p>๑.๑.๑ สร้าง หรือซ่อมบำรุงถนนสายรองในพื้นที่ได้อยู่ในสภาพดี</p> <p>๑.๑.๑.๒ ส่งเสริมการใช้ยางพารา ในการสร้างหรือซ่อมบำรุงถนนสายรองในกลุ่มจังหวัด</p>
	<p>๔.๒ การพัฒนาท่าเทียบเรือ</p> <p>น้ำลึกเพื่อการขนส่งสินค้า</p> <p>และท่าเทียบเรือเพื่อการ</p> <p>ท่องเที่ยว</p>	<p>๔.๒.๑ มีท่าเทียบเรือ</p> <p>น้ำลึกเพื่อการขนส่งสินค้าจำนวน ๑ แห่ง</p> <p>๔.๒.๒ มีท่าเทียบเรือ</p> <p>สำราญเพื่อการท่องเที่ยวจำนวน ๑ แห่ง</p>	<p>๔.๒.๑ ศึกษาความเป็นไปได้ และ SEA ในบริเวณที่จะจัดทำ</p> <p>๔.๒.๑.๒ สร้างท่าเรือ</p> <p>น้ำลึกเพื่อการขนส่งสินค้าในพื้นที่ที่เหมาะสม</p> <p>๔.๒.๑.๓ สร้างท่าเรือ</p> <p>สำราญเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เหมาะสม</p>
	<p>๔.๓ พัฒนาการขนส่งระบบ</p> <p>รางเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทย</p> <p>อันดามัน และระบบรถไฟ</p> <p>รางคู่</p>	<p>๔.๓.๑ มีทางรถไฟ</p> <p>เชื่อมโยงระหว่างอ่าวไทย และอันดามัน</p> <p>๔.๓.๒ ทางรถไฟ</p> <p>หลักในกลุ่มจังหวัดได้รับการปรับเป็นรถไฟรางคู่</p>	<p>๔.๓.๑.๑ ติดตามและเร่งรัด แผนงานการสร้างทางรถไฟเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดสุราษฎร์ธานี และพังงา และ สงขลา แลสตูล</p> <p>๔.๓.๑.๒ ติดตาม และเร่งรัด แผนงานการสร้างทางรถไฟรางคู่จากจังหวัดชุมพร ไปยังจังหวัดสงขลา</p>
	<p>๔.๔ ปรับปรุงการขนส่งทาง</p> <p>อากาศระหว่างภูมิภาคและ</p> <p>ระหว่างประเทศ</p>	<p>๔.๔.๑ มีเส้นทาง</p> <p>การขนส่งทางอากาศระหว่างกลุ่มจังหวัดกับภูมิภาคอื่น หรือต่างประเทศ เพิ่มขึ้น ๑ เส้นทาง ต่อปี</p>	<p>๔.๔.๑ สนับสนุนการพัฒนาเส้นทาง</p> <p>การขนส่งทางอากาศระหว่างกลุ่มจังหวัดกับภูมิภาคอื่น หรือต่างประเทศ</p>

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๔.๕ ปรับปรุงการขนส่งทางเรือระหว่างภูมิภาค	๔.๕.๑ มีเส้นทางขนส่งสินค้า หรือนักท่องเที่ยวทางเรือระหว่างภูมิภาค ๑ เส้นทาง	๔.๕.๑.๑ พัฒนาเส้นทางขนส่งสินค้า หรือนักท่องเที่ยวทางเรือระหว่างภูมิภาค
	๔.๖ การพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง และ Free wifi ในเขตเมือง และสถานที่ท่องเที่ยว	๔.๖.๑ มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในเขตเมือง และสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ที่สมบูรณ์ ๔.๖.๒ มีเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงในชุมชน เพื่อสนับสนุนการประกอบการของวิสาหกิจ และกลุ่มชุมชน ในทุกชุมชน	๔.๖.๑.๑ ติดตั้งเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในเขตเมือง และสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญในพื้นที่ และในพื้นที่ของกลุ่มชุมชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน
	๔.๗ พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าในพื้นที่	๔.๗.๑ ศูนย์กระจายสินค้าเดิมในพื้นที่ได้รับการพัฒนาด้านต่าง ๆ	๔.๗.๑.๑ พัฒนาศูนย์กระจายสินค้าเดิมในพื้นที่ ๔.๗.๑.๒ ศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดสร้างศูนย์กระจายสินค้าเพิ่มเติมในพื้นที่ที่เหมาะสม
	๔.๘ สร้างความมั่นคงของระบบสาธารณูปโภค ในพื้นที่เพื่อรองรับการพัฒนาด้านต่างๆ	๔.๘.๑ ระบบไฟฟ้า ประปา ระบบสื่อสารในพื้นที่ที่มีความสมบูรณ์และมีความเสถียร	๔.๘.๑.๑ วิเคราะห์ ความต้องการไฟฟ้า ประปา และระบบการสื่อสารในพื้นที่ ๔.๘.๑.๒ จัดทำแผนการจัดการ จัดหา ไฟฟ้า ประปา และระบบการสื่อสารในพื้นที่ เพื่อให้เพียงพอต่อการพัฒนาทุก ๆ ด้านทั้งในปัจจุบันและอนาคต
	๔.๙ สนับสนุน ส่งเสริม การใช้พลังงานทดแทนในชุมชน (และภาคการเกษตร)	๔.๙.๑ มีชุมชนที่มีการใช้พลังงานทดแทนพลังงานทางเลือกจำนวน ๕ ชุมชนต่อปี	๔.๙.๑.๑ จัดอบรม การใช้พลังงานทดแทนพลังงานทางเลือกให้กับกลุ่มชุมชนต่างๆ

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
		๔.๙.๒ มีมาตรการในการลดการใช้พลังงานสำหรับหน่วยงานภาครัฐและสถานประกอบการขนาดใหญ่ในพื้นที่	๔.๙.๑.๒ พัฒนาพลังงานทางเลือกหรือพลังงานทดแทนที่เหมาะสมให้กับชุมชนและประยุกต์ใช้ให้มีในกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน ๔.๙.๑.๓ สร้างมาตรการในการลดหรือประหยัดการใช้พลังงาน สำหรับหน่วยงานภาครัฐและสถานประกอบการขนาดใหญ่ในพื้นที่
ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาสังคมสู่สังคม เป็นสุข และสิ่งแวดล้อม ที่ยั่งยืน	๕.๑ การบริหารจัดการขยะ มลพิษ และน้ำเสียในพื้นที่	๕.๑.๑ ปริมาณขยะในพื้นที่ลดลง ร้อยละ ๕ ๕.๑.๒ น้ำของแม่ น้ำสายหลัก แหล่งน้ำธรรมชาติขนาดใหญ่ และน้ำทะเลชายฝั่ง ดีเพิ่มขึ้น ๕.๑.๓ ปริมาณ ขยะที่มีการจัดการอย่างถูกต้องคิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของปริมาณขยะทั้งหมด ๕.๑.๔ ปริมาณในน้ำเสียที่ผ่านการบำบัดอย่างถูกต้อง คิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของน้ำเสียทั้งหมด	๕.๑.๑.๑ รมรณรงค์ หรืออบรมการสร้างความเข้าใจในการบริหารจัดการขยะให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อลดการสร้างขยะและการจัดการขยะอย่างเหมาะสม ๕.๑.๑.๒ สร้างมาตรการเชิงจูงใจและมาตรการเชิงบังคับเพื่อลดการสร้างขยะและการจัดการขยะอย่างเหมาะสม ๕.๑.๑.๓ รมรณรงค์ หรืออบรมการสร้างความเข้าใจในการบริหารจัดการน้ำเสียให้กับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อลดการสร้างน้ำเสียและการจัดการน้ำเสียอย่างเหมาะสม ๕.๑.๑.๔ สร้างมาตรการเชิงจูงใจ และมาตรการเชิงบังคับเพื่อลดการสร้างน้ำเสียและการจัดการน้ำเสียอย่างเหมาะสม ๕.๑.๑.๕ ให้ อปท.ดำเนินการเรื่องการจัดการน้ำเสีย ๕.๑.๑.๖ มีการส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามาจัดการขยะ

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	<p>๕.๒ การแก้ไขปัญหา การกัดเซาะชายฝั่ง การฟื้นฟูแหล่งน้ำ ในพื้นที่ กลุ่มจังหวัด</p>	<p>๕.๒.๑ ชายฝั่งทะเลในพื้นที่ที่ได้รับการ การแก้ไข หรือป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งอย่างเหมาะสม ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ของ ชายฝั่งที่มีปัญหาการกัดเซาะ ชายฝั่งทั้งหมด</p> <p>๕.๒.๒ ทะเลสาบสงขลาได้รับการแก้ไข เรื่องการตื่นเงิน</p> <p>๕.๒.๓ การทำการประมงผิดกฎหมาย ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด</p>	<p>๕.๒.๑.๑ จัดโครงการป้องกัน และ/หรือแก้ไข การกัดเซาะชายฝั่งของกลุ่มจังหวัด</p> <p>๕.๒.๑.๒ ชุดลอกทะเลสาบสงขลาเพื่อแก้ไข ปัญหา การตื่นเงิน</p> <p>๕.๒.๑.๓ รมรงค์เพื่อลดการทำประมงอย่าง ผิดกฎหมาย ในแหล่งน้ำต่าง ๆ ของกลุ่ม จังหวัด</p> <p>๕.๒.๑.๔ บังคับใช้กฎหมายการทำประมง ที่ผิดกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ</p>
	<p>๕.๓ ส่งเสริมการลงทุนที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม และการลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจก</p>	<p>๕.๓.๑ มีกิจการเดิม หรือกิจการใหม่ ที่มี การ ลง ทุน ที่ เป็น มิ ตร ต่อสิ่งแวดล้อม จำนวนไม่น้อย กว่า ๕ กิจการต่อปี</p> <p>๕.๓.๒ มีกิจการที่สามารถการปล่อยก๊าซ เรือน กระจก ลง ได้ ร้อย ละ ๕ จำนวน ๕ กิจการต่อปี</p>	<p>๕.๓.๑.๑ จัดโครงการวินิจฉัยสถานประกอบการ เพื่อ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และ เพื่อจัดกิจกรรม หรือปรับกิจกรรมต่างๆ ในสถานประกอบการให้กิจกรรมที่เป็น มิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๕.๓.๑.๒ สนับสนุนสถานประกอบการในการลงทุนที่ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และการลดการ ปล่อยก๊าซเรือนกระจก ผ่านกลไก ต่าง ๆ ตาม อำนาจหน้าที่ของแต่ละหน่วยงาน</p> <p>๕.๓.๑.๓ สนับสนุนการจัดตั้งบริษัทที่มีกิจการ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม</p> <p>๕.๓.๑.๔ สนับสนุนกิจกรรมการลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจกสำหรับภาคชุมชน หรือภาคส่วนต่างๆ</p>

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๕.๔ ส่งเสริมการอนุรักษ์ป่า การปลูกป่า การปลูกป่า ชุมชน และป่าชายเลน	๕.๔.๑ มีกิจกรรม/โครงการ ด้านการอนุรักษ์ ป่า หรือการเพิ่มพื้นที่ป่า ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรมต่อปี ๕.๔.๒ สัดส่วนพื้นที่ป่าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๑ ของพื้นที่ป่าไม้ ๕.๔.๓ มีพื้นที่ป่าเศรษฐกิจ เพิ่มขึ้น ๑๐๐๐ ไร่ ต่อปี ๕.๔.๔ มีการผลิต กล้าไม้ ๑๐๐,๐๐๐ กล้า ต่อปี	๕.๔.๑.๑ รณรงค์ให้ประชาชนเกิดความตระหนัก ในการอนุรักษ์ป่า ป่าชายเลน ๕.๔.๑.๒ จัดโครงการด้านการอนุรักษ์ป่า หรือการเพิ่มพื้นที่ป่า ๕.๔.๑.๓ สนับสนุนให้ สถานประกอบการ จัดโครงการอนุรักษ์ป่า การเพิ่มพื้นที่ป่า เพื่อเป็นโครงการ CSR สถานประกอบการ ๕.๔.๑.๔ ส่งเสริมการพัฒนากล้าไม้และการปลูก ป่าเศรษฐกิจ
	๕.๕ การพัฒนาคุณภาพดินและน้ำ	๕.๕.๑ คุณภาพดิน และคุณภาพน้ำ ในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดมีคุณภาพตามมาตรฐาน	๕.๕.๑.๑ สุ่มตรวจวิเคราะห์ดิน และคุณภาพน้ำใน พื้นที่การเกษตรสำคัญของกลุ่มจังหวัด ๕.๕.๑.๒ จัดโครงการพัฒนาคุณภาพดินและน้ำ
	๕.๖ การแก้ปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้ง	๕.๖.๑ พื้นที่น้ำท่วม และน้ำแล้งลดลง	๕.๖.๑.๑ พัฒนาโครงการสร้างแหล่งเก็บน้ำเพื่อ การเกษตร
	๕.๗ ส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากร ทะเลและชายฝั่ง	๕.๗.๑ มีกิจกรรมการอนุรักษ์ทรัพยากร ทะเล และชายฝั่ง ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรมต่อปี ๕.๗.๒ มีการฟื้นฟูพื้นที่ปะการัง ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕ ต่อปี ๕.๗.๓ มีการติดตั้งทุ่นจอดเรือเพื่อป้องกันการ ทำลายปะการัง	๕.๗.๑.๑ จัดกิจกรรมอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง ๕.๗.๑.๒ มีมาตรการในการป้องกันการทำลาย ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งและมีการ บังคับใช้อย่างเข้มงวด ๕.๗.๑.๓ มีการฟื้นฟูปะการัง ๕.๗.๑.๔ มีการติดตั้งและการซ่อมบำรุงทุ่นจอดเรือ ให้ใช้งานได้อย่างสมบูรณ์

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๕.๘ มีบริการทางการแพทย์และศูนย์ทางการแพทย์อย่างครบวงจร	๕.๘.๑ มีศูนย์การแพทย์และบริการทางการแพทย์อย่างครบวงจรในเขตภาคใต้ตอนบน	๕.๘.๑.๑ ศึกษาความเป็นไปได้และความเหมาะสมหรือรูปแบบที่จะเหมาะสมในการจัดตั้งศูนย์บริการทางการแพทย์อย่างครบวงจร ๕.๘.๑.๒ จัดทำข้อเสนอในการจัดตั้งศูนย์การแพทย์และบริการทางการแพทย์อย่างครบวงจร
	๕.๙ การพัฒนาเทคโนโลยีทางการแพทย์ และสาธารณสุข เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ	๕.๙.๑ มีเทคโนโลยีทางการแพทย์ และสาธารณสุข เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ เช่น Telemedicine ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด	๕.๙.๑.๑ มีการประยุกต์ใช้ดิจิทัลเทคโนโลยี เพื่อพัฒนาเทคโนโลยีทางการแพทย์ และสาธารณสุข เพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ
	๕.๑๐ การมีองค์กร และกิจกรรม ในการดูแลผู้สูงอายุ	๕.๑๐.๑ มีองค์กรที่มีบทบาทหน้าที่ โดยตรงในการดูแลผู้สูงอายุอย่างครบวงจรในพื้นที่ มีแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติการประจำปีในการดูแลผู้สูงอายุ	๕.๑๐.๑.๑ จัดตั้งหรือสนับสนุนการจัดตั้งองค์กรที่มีบทบาทหน้าที่ในการดูแลผู้สูงอายุอย่างครบวงจร ๕.๑๐.๑.๒ จัดทำแผนพัฒนาหรือแผนปฏิบัติการประจำปีในการดูแลผู้สูงอายุ เพื่อให้สามารถดูแลผู้สูงอายุได้อย่างเป็นระบบและมีทิศทางที่ชัดเจน
	๕.๑๑ การสร้างระบบ กลไก ในการเฝ้าระวังโรคอุบัติใหม่ และอุบัติซ้ำ และภัยพิบัติ	๕.๑๑.๑ มีกลไกในการเฝ้าระวังโรคอุบัติใหม่ อุตสาหกรรม และองค์กร ๕.๑๑.๒ มีกลไกในการเฝ้าระวังภัยพิบัติทางธรรมชาติที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด	๕.๑๑.๑.๑ จัดทำมาตรการในการเฝ้าระวังโรคอุบัติใหม่ โรครูปอุบัติซ้ำ ในระดับจังหวัด อุตสาหกรรม และองค์กร ๕.๑๑.๑.๒ จัดสร้างกลไก หรือมาตรการในการเฝ้าระวังภัยพิบัติทางธรรมชาติที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด
	๕.๑๒ พัฒนาเครือข่ายองค์กร พัฒนาเมืองและชุมชน	๕.๑๒.๑ มีเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมือง และชุมชน ในทุกจังหวัด	๕.๑๒.๑.๑ สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรพัฒนาเมือง และชุมชน

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๕.๑๓ เสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการพึ่งพาตนเอง และพึ่งพากันเอง และสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับชุมชน	๕.๑๓.๑ มีกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการพึ่งพาตนเองอย่างน้อย ๕ กิจกรรมต่อปี ๕.๑๓.๒ มีกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชนอย่างน้อย ๕ กิจกรรมต่อปี	๕.๑๓.๑.๑ จัดกิจกรรมเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการพึ่งพาตนเอง ๕.๑๓.๑.๒ จัดกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคมให้กับชุมชน
	๕.๑๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน องค์กรเครือข่าย สหกรณ์ และวิสาหกิจชุมชน	๕.๑๔.๑ มีกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชนอย่างน้อย ๕ กิจกรรม ๕.๑๔.๒ มีกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชนอย่างน้อย ๕ กิจกรรมต่อปี	๕.๑๔.๑.๑ จัดกิจกรรมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน ๕.๑๔.๑.๒ จัดกิจกรรมเสริมสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน
	๕.๑๕ สร้างกลไกในการให้เกิดการทำงานเชื่อมโยงกันของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องปฏิบัติงานและประสานงานด้วยกันในลักษณะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนา ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ของประเด็นพัฒนา	๕.๑๕.๑ มีคณะกรรมการบริหารจัดการรายประเด็นพัฒนา หรือรูปแบบอื่นที่จะทำให้เกิดการดำเนินงานเชื่อมโยงร่วมกันของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องทำงานประสานงานกัน ในลักษณะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนา ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ของประเด็นพัฒนา	๕.๑๕.๑.๑ จัดตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการคณะกรรมการขับเคลื่อน หรือคณะกรรมการรูปแบบอื่น เพื่อขับเคลื่อนประเด็นพัฒนา แต่ละประเด็นพัฒนา หรือการใช้รูปแบบอื่นจะทำให้เกิดการดำเนินงานเชื่อมโยงกันของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องทำงานประสานงานกัน ในลักษณะเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการพัฒนา ต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ ของประเด็นพัฒนา ในทุกประเด็นพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๕.๑๖ พัฒนากลไกเพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างหน่วยงาน ภาค รัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม เพื่อสร้างการยอมรับการพัฒนา	๕.๑๖.๑ มีกลไก หรือการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างความเข้าใจระหว่างหน่วยงานภาครัฐ กับภาคเอกชน ภาคประชาสังคม เพื่อสร้างการยอมรับการพัฒนาในทุกกิจกรรม การพัฒนาขนาดใหญ่	๕.๑๖.๑.๑ จัดเวทีประชาคม หรือจัดเวทีรูปแบบอื่น เพื่อได้เสริมสร้างความเข้าใจร่วมกัน ระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ร่วมในกิจกรรม การพัฒนาขนาดใหญ่ หรือกิจกรรม การพัฒนาตามที่กฎหมายกำหนด ๕.๑๖.๑.๒ จัดทำ SEA (Strategic Environmental Assessment) ในพื้นที่พัฒนาเป้าหมาย
	๕.๑๗ การพัฒนา Smart Living City และอารยสถาปัตย์	๕.๑๗.๑ มีพื้นที่เมืองตัวอย่างในการเป็น Smart Living City ๕.๑๗.๒ มีพื้นที่เมืองอารยสถาปัตย์	๕.๑๗.๒.๑ ศึกษาการความพร้อมของจังหวัดในกลุ่ม จังหวัด หรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งในกลุ่ม จังหวัด ที่มีความพร้อมในการพัฒนา เป็นพื้นที่สาธิต Smart Living City / อารยสถาปัตย์ ๕.๑๗.๒.๒ จัดกิจกรรมการเป็น Smart Living City ในพื้นที่เป้าหมายที่ได้คัดเลือกไว้ ๕.๑๗.๒.๓ จัดกิจกรรม/โครงการที่ขับเคลื่อน อารยสถาปัตย์ในพื้นที่เป้าหมาย
	๕.๑๘ ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนในพื้นที่	๕.๑๘.๑ มีกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุน การสร้างเสริมสุขภาพ อนามัยของประชาชนในพื้นที่ไม่น้อยกว่า ๕ กิจกรรมต่อปี	๕.๑๘.๑.๑ จัดกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ อนามัยที่ดีของประชาชนในพื้นที่
	๕.๑๙ ความสำเร็จของการบริหารจัดการ การพัฒนา กลุ่ม จังหวัด	๕.๑๙.๑ ความสำเร็จของการบริหารจัดการ การพัฒนา กลุ่มจังหวัด ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐	๕.๑๙.๑.๑ มีการบริหารจัดการกลุ่มจังหวัดแบบ บูรณาการ

ประเด็นการพัฒนา	วัตถุประสงค์ (เป้าประสงค์)	เป้าหมายและตัวชี้วัด	แนวทางการพัฒนา
	๕๒๐ การพัฒนา Smart Living City และอารยสถาปัตย์	๕.๒๐.๑ มีพื้นที่เมืองตัวอย่างในการเป็น Smart Living City ๕๒๐.๒ มีพื้นที่เมืองอารยสถาปัตย์	๕.๒๐.๒.๑ ศึกษาความพร้อมของจังหวัดในกลุ่มจังหวัด หรือพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งในกลุ่มจังหวัด ที่มีความพร้อมในการพัฒนาเป็นพื้นที่สาธิต Smart Living City / อารยสถาปัตย์ ๕.๒๐.๒.๒ จัดกิจกรรมการเป็น Smart Living City ในพื้นที่เป้าหมายที่ได้คัดเลือกไว้ ๕.๒๐.๒.๓ จัดกิจกรรม/โครงการที่ขับเคลื่อนอารยสถาปัตย์ในพื้นที่เป้าหมาย

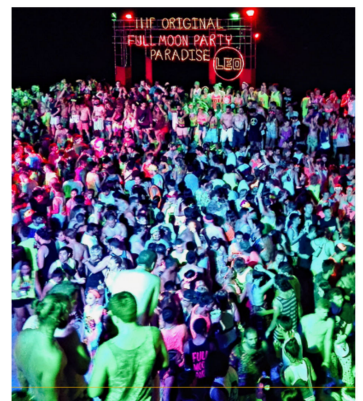
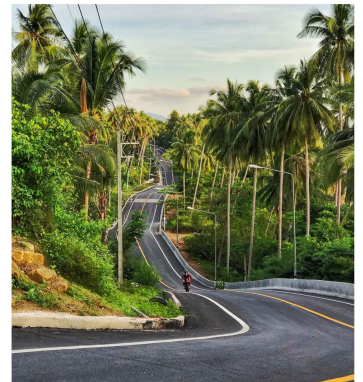
เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาภาค

เป้าหมายและแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาภาคใต้และแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จะสอดคล้องกันโดยมีการมุ่งเน้นในการสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว โดยแผนพัฒนาทั้งสองจะให้ความสำคัญต่อการพัฒนาในด้านการยกระดับและการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากสภาพภูมิประเทศ และสภาพแวดล้อมของหลายจังหวัดภาคใต้มีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลของหลายจังหวัดภาคใต้ และหมู่เกาะที่มีชื่อเสียงในจังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ชุมพร หรือชายหาดสำคัญในหลายจังหวัด แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวทางอารยธรรมและประวัติศาสตร์ที่สามารถอนุรักษ์หรือพัฒนาเพื่อเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างพื้นที่ได้ จึงจำเป็นต้องให้ความสำคัญและมุ่งเน้นในการพัฒนาการท่องเที่ยวทางภาคใต้ให้สามารถตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวทั่วโลกได้อย่างมีคุณภาพ ปลอดภัย และมีมูลค่ายิ่งขึ้น จึงต้องดำเนินการอนุรักษ์หรือฟื้นฟูทางธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในแหล่งท่องเที่ยวยังคงอยู่เพื่อสามารถรองรับการท่องเที่ยวและมีความสวยงามอันเป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ อีกทั้ง ยังต้องให้ความสำคัญต่อพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้สำคัญต่อภาคหรือประเทศ โดยเฉพาะยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล ซึ่งมีการมุ่งเน้นในการแปรรูปเพื่อค้าและส่งออกไปยังต่างประเทศ ทั้งนี้ ภาคใต้นั้นยังมีความได้เปรียบในด้านสภาพทางภูมิศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงการส่งออกทางทะเลไปยังพื้นที่ภาคอื่น ๆ หรือในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และเอเชียใต้ จึงมีแนวทางในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบเครือข่ายโลจิสติกเพื่อรองรับในการเชื่อมโยงการค้าขายทั้งสองฝั่งอ่าวไทยและอันดามันหรือสามารถพัฒนาเส้นทางประตูการค้าขายที่เชื่อมโยงกับประเทศมาเลเซียผ่านชายแดนภาคใต้

วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคต ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๘๐)

AOTHAI

SUSTAINABLE DEVELOPMENT GOALS

Change For Good
กระทรวงมหาดไทย

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
โทรศัพท์/โทรสาร : ๐-๗๗๒๘-๕๔๖๐ Email : osmaothai@gmail.com
๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๘

วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคต
ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
(พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๘๐)

วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
(พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๘๐) ระยะ ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕

๑. สถานการณ์การพัฒนาของกลุ่มจังหวัดโดยสรุป

๑.๑ ภาพรวมผลการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดในระยะที่ผ่านมา
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑.๑.๑ จุดเน้นการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาในระยะที่ผ่านมา

เป้าหมายการพัฒนา

“พัฒนาการท่องเที่ยว การเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพ สู่ผลิตภัณฑ์และบริการที่มีคุณภาพ และมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน”

เป้าประสงค์รวม ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๑ การเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตรมูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ)

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) มีนวัตกรรมจากภาคการเกษตร เพิ่มขึ้น ๑๐ รายการ

๒) รายได้ของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาภายใต้โครงการของกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. ภาคธุรกิจและภาคส่วนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด มีรายได้ เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้า การลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) ภาคธุรกิจและภาคส่วนอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง โดยอ้อมจากโครงการกลุ่มจังหวัด มีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๔ การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ เครือข่าย การสื่อสารและพลังงานเพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) มีการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดไม่น้อยกว่า ๑ โครงข่ายต่อปี

๒) จำนวนอุบัติเหตุ และอัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุ ลดลง ร้อยละ ๕

ประเด็นการพัฒนาด้านที่ ๕ การพัฒนาด้านสังคมสู่สังคมเป็นสุขและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑) กลุ่มเป้าหมายตามโครงการด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพชีวิตดีขึ้น ร้อยละ ๖๐

๒) กลุ่มเป้าหมายตามโครงการด้านสิ่งแวดล้อมที่คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ร้อยละ ๖๐

๑.๑.๒ ผลการดำเนินงานพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ที่ประสบความสำเร็จ

จากผลการดำเนินงานพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดที่ผ่านมา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยได้รับการสนับสนุนในการจัดสรรงบประมาณ ในปี ๒๕๖๖ จำนวน ๓๔๔,๒๐๙,๙๐๐ บาท ในปี ๒๕๖๗ จำนวน ๓๗๙,๕๘๗,๖๐๐ บาท ในปี ๒๕๖๘ จำนวน ๓๙๔,๓๖๖,๒๐๐ บาท และในปี ๒๕๖๙ จำนวน ๔๑๘,๙๘๗,๐๐๐ บาท โดยมีรายละเอียดของงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรแยกตามประเด็นการพัฒนาได้ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนา	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙	รวม
๑. การพัฒนาการเกษตรฯ	๗,๓๖๐,๓๐๐	๔,๒๓๑,๕๐๐	๙,๐๐๒,๕๐๐	๑,๖๘๒,๐๐๐	๒๒,๒๗๖,๓๐๐
๒. การพัฒนาการท่องเที่ยว และท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยว	๑๕๖,๕๗๘,๗๐๐	๑๓๘,๒๗๕,๙๐๐	๕๓,๐๓๓,๑๐๐	๑๐,๐๒๕,๑๐๐	๓๕๗,๙๑๒,๘๐๐
๓. การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจฯ	๓,๑๙๕,๗๐๐	๗,๓๕๓,๘๐๐	๖,๔๓๓,๖๐๐	๑๔,๗๗๙,๙๐๐	๓๑,๗๖๓,๐๐๐
๔. การพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานฯ	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๕๙,๐๐๐,๐๐๐	๒๙๓,๖๘๔,๐๐๐	๓๘๒,๓๐๐,๐๐๐	๙๘๕,๙๘๔,๐๐๐
๕. การพัฒนาสังคมผู้สูงอายุเป็นสุข และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	๒๒,๐๗๕,๒๐๐	๖๕,๗๒๖,๔๐๐	๗,๒๑๕,๐๐๐	๕,๒๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๒๑๖,๖๐๐
ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริหารงานกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐
รวม	๓๔๔,๒๐๙,๙๐๐	๓๗๙,๕๘๗,๖๐๐	๓๙๔,๓๖๖,๒๐๐	๔๑๘,๙๘๗,๐๐๐	๑,๕๕๗,๑๕๐,๗๐๐

*หมายเหตุ: ปี ๒๕๗๐ ยังไม่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ

โดยจากงบประมาณที่ได้จัดสรรในแต่ละประเด็นการพัฒนาข้างต้น จะสามารถยกตัวอย่างโครงการที่มีความสำคัญและสามารถสร้างประโยชน์และเพิ่มมูลค่าได้อย่างเป็นรูปธรรม ในแต่ละประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตรมูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ) ได้แก่ โครงการยกระดับมาตรฐานปาล์มน้ำมัน RSPO เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม และพัฒนาเขตอุตสาหกรรม Oleochemical แบบครบวงจร, โครงการบริหารจัดการสวนปาล์มน้ำมันแบบมืออาชีพสู่สังคมคาร์บอนต่ำอย่างยั่งยืนด้วยเกษตรแม่นยำ สามารถเพิ่มผลผลิตได้อย่างเป็นรูปธรรม ทั้งนี้ ผลของการดำเนินการจากประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งผลให้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีผลิตภัณฑ์มวลรวม (แบบปริมาณลูกโช้) ด้านการเกษตร มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖.๑๙

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน ได้แก่ โครงการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเป็นอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย, โครงการยกระดับมาตรฐานการบริการด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเพื่อรับรองการท่องเที่ยวระดับสากลที่มีมูลค่าสูง, โครงการยกระดับการท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเชื่อมโยงถนนสู่เขตพัฒนาการท่องเที่ยววิถีลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา และ โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความปลอดภัยพื้นที่ท่องเที่ยวชุมชนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย สามารถสนับสนุนและเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยว ทั้งนี้ ผลของการดำเนินการจากประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งผลให้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยว มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๑.๕๓

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้า การลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ โครงการส่งเสริมช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) และผลิตผลการเกษตรกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย, โครงการส่งเสริมช่องทางการตลาดและเจรจาธุรกิจ (Matching) ผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) และผลิตผลการเกษตรพื้นฟูเศรษฐกิจ, โครงการเพิ่มศักยภาพ

ด้านการตลาดออนไลน์และเจรจาจับคู่ธุรกิจ และโครงการพัฒนาทักษะยกระดับฝีมือแรงงานช่างเชื่อมสู่มาตรฐานสากลรองรับอุตสาหกรรมสมัยใหม่และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ประจำปี ๒๕๖๙ ทั้งนี้ ผลของการดำเนินการจากประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งผลให้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีผลิตภัณฑ์มวลรวม (แบบปริมาณลูกโซ่) ด้านอุตสาหกรรม การค้า การลงทุน มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕.๐๑

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ เครือข่ายการสื่อสารและพลังงาน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด ได้แก่ โครงการปรับปรุงทางหลวงเพื่อสนับสนุนการขนส่งและการท่องเที่ยว, โครงการปรับปรุงทางหลวงหมายเลข ๔๐๑ ตอนช่องชาติ – ท่าโรงช้าง, โครงการปรับปรุงและพัฒนาเส้นทางเชื่อมโยงการขนส่งโลจิสติกส์และการท่องเที่ยวจังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสงขลา และจังหวัดพัทลุง และโครงการพัฒนาทางหลวงสายรอง เพื่อรองรับการขนส่งและโลจิสติกส์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ทั้งนี้ ผลของการดำเนินการจากประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ส่งผลให้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีโครงการภายใต้การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดมากกว่า ๑ โครงข่ายต่อปี โดยมีโครงการด้านการคมนาคมในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๕ โครงการ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๕ โครงการ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จำนวน ๘ โครงการ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ จำนวน ๙ โครงการ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีจำนวนอุบัติเหตุของจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวนลดลง คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๔

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ การพัฒนาสังคมสู่สังคมเป็นสุข และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน ได้แก่ โครงการฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เพื่อความมั่นคงทางอาหารและเสริมศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ, โครงการเสริมสร้างศักยภาพด้านอาชีพเพื่อการพัฒนาคนและสังคมอย่างมีคุณภาพ, และ โครงการส่งเสริมพัฒนาฟื้นฟูอนุรักษ์พื้นที่มรดกทางการเกษตรโลก “การเลี้ยงควายปลักและระบบนิเวศน์ในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อย” ทั้งนี้ ผลของการดำเนินการจากประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ส่งผลให้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีค่าดัชนีความมั่นคงของมนุษย์ (CHSI) เพิ่มขึ้น จากปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เท่ากับ ๖๘.๗๖ สูในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เพิ่มขึ้นเป็น ๗๖.๓๕ คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๐๓

๑.๑.๓ ผลการดำเนินงานพัฒนาที่จำเป็นต้องผลักดันต่อไป

จากการดำเนินการที่ผ่านมาในระยะ ๕ ปี ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนา ซึ่งสามารถขับเคลื่อนให้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด แต่ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการขับเคลื่อนเพื่อบูรณาการเป้าหมายของการพัฒนาให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยมีการพัฒนาที่จำเป็นจะต้องผลักดันในแต่ละประเด็นการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การพัฒนาการเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตรมูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ สมุนไพร และไม้เศรษฐกิจ) จะต้องมีการผลักดันในด้านการเพิ่มมูลค่าของสินค้าทางการเกษตรยกระดับของการผลิตสินค้าเกษตรให้มีมาตรฐาน นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพื่อพัฒนาสู่การเกษตรมูลค่าสูง อาทิ การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน อีกทั้ง ยังจำเป็นต้องผลักดันด้านการเพิ่มมูลค่าของสินค้าด้านประมงและปศุสัตว์ ที่จะต้องมีพัฒนาทั้งระบบห่วงโซ่อุปทานอย่างครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน จะต้องมีการเตรียมการหรือการรองรับในแนวโน้มหรือกระแสการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีความยั่งยืนโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน และการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม ความศรัทธา และความเชื่อ การสร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีความพร้อมด้านความสวยงามและอารยสถาปัตย์ การมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของบุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจด้านการท่องเที่ยว การประชาสัมพันธ์และการจัดงานเพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับ

นักท่องเที่ยว รวมถึงการเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมและระบบขนส่งเพื่อการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้า การลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด โดยจะต้องส่งเสริมและมุ่งเน้นในด้านการค้าการลงทุน อาทิ การส่งเสริมการค้าของผู้ประกอบการรายย่อย (SME) การจับคู่การค้าระหว่างผู้ประกอบการ (Business Matching) ส่งเสริมการค้าชายแดน มีการนำโมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นแนวคิดหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ เครือข่ายการสื่อสาร และพลังงาน เพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด จะต้องมีการพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมให้มีความเชื่อมโยงระหว่างจังหวัด ภูมิภาค และนานาชาติ รวมถึงการสร้างความปลอดภัยให้กับผู้ใช้บริการทุกภาคส่วน พร้อมทั้งการส่งเสริมด้านการใช้พลังงานทดแทนหรือพลังงานหมุนเวียน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การพัฒนาสังคมสู่สังคมเป็นสุข และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน จะต้องมีการเตรียมความพร้อมในการรับมือกับสังคมผู้สูงอายุทุกมิติ ทั้งในด้านการส่งเสริมทักษะที่มีคุณค่าต่อผู้สูงอายุ การส่งเสริมในด้านมิติสุขภาพ สวัสดิการที่ควรได้รับ หรือในด้านครอบครัวและสังคม และจะต้องหาแนวทางในการหาแนวทางป้องกันหรือสร้างภูมิคุ้มกันให้กับผู้สูงอายุต่อภัยร้ายรูปแบบใหม่ เช่น มิจฉาชีพ สแกมเมอร์ ทั้งนี้ จะต้องส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสังคม การพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีคุณภาพ และมีความสามารถสู่ตลาดแรงงาน อีกทั้ง ต้องเสริมสร้างและป้องกันภัยทางสังคมหรือยาเสพติดอย่างเคร่งครัด และจะต้องให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมที่เป็นมิตร ปลอดภัย ตามแนวคิดของการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs)

ทั้งนี้ ทั้ง ๕ ประเด็นการพัฒนาจะส่งเสริมศักยภาพด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนต่อไป

๑.๒ สถานการณ์การพัฒนาในมิติต่าง ๆ

๑.๒.๑ สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจที่สำคัญ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีขนาดใหญ่ที่สุดในภาคใต้โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี ๘๒๔,๘๙๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๘ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ กลุ่มจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรองลงมา ได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๔๕๘,๗๘๓ ล้านบาท และ ๑๕๓,๙๑๗ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓๑.๙๑ และ ๑๐.๗๐ ตามลำดับ

ด้านอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีอัตราการขยายตัวในอัตราเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๐.๕๘ ซึ่งต่างกับปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่มีอัตราการขยายตัวในอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๒๔ และมากกว่าระดับภาค ที่มีอัตราขยายตัวร้อยละ ๒.๖๘ แต่มีอัตราการขยายตัวน้อยกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันซึ่งขยายตัว ร้อยละ ๕.๘๓ และมีอัตราขยายตัวน้อยกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่ขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕.๑๗ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จังหวัดที่มีอัตราการขยายตัวสูงสุด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขยายตัวเพิ่มร้อยละ ๔.๗๘ รองลงมา คือจังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง คิดเป็นร้อยละ ๑.๓๗ และ ๐.๗๒ ตามลำดับ แต่จังหวัดสงขลา และจังหวัดชุมพรจะมีการขยายตัวลดลง คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๙ และ ๒.๔๐ ตามลำดับ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเฉลี่ยต่อหัว (GRP Per Capita) มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระดับกลุ่มจังหวัดและภาคใต้ แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศ โดยในปี ๒๕๖๖ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเฉลี่ยต่อหัว มีค่าเฉลี่ย ๑๕๒,๙๓๓ บาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๕ ที่มีค่าเฉลี่ย

๑๕๒,๗๓๙ บาท ซึ่งสูงกว่าระดับภาค ที่มีค่าเฉลี่ย ๑๔๖,๘๓๒ แต่ยังคงต่ำกว่าระดับประเทศ ที่มีค่าเฉลี่ย ๒๕๖,๓๔๕ บาท และต่ำกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่มีค่าเฉลี่ย ๑๘๑,๘๘๕ บาท แต่สูงกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่มีค่าเฉลี่ย ๘๒,๑๐๙ บาท โดยจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่มีค่าเฉลี่ยต่อหัวสูงที่สุด คือ จังหวัดชุมพร มีค่าเฉลี่ยต่อหัว ๒๓๘,๑๔๗ บาท ซึ่งสูงเป็นอันดับ ๒ ของภาคใต้ รองลงมา คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีค่าเฉลี่ย ๑๘๘,๑๘๑ บาทต่อหัว จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ย ๑๔๗,๗๙๐ บาทต่อหัว จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าเฉลี่ย ๑๒๗,๔๐๕ บาทต่อหัว และจังหวัดพัทลุง มีค่าเฉลี่ย ๘๗,๑๕๔ บาทต่อหัว

ข้อมูลด้านการเกษตร

โครงสร้างเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยยังคงพึ่งพาภาคเกษตรกรรม โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีสัดส่วนโครงสร้างภาคการเกษตรสูงที่สุดเมื่อเทียบกับสาขาการผลิตอื่นๆ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ มีสัดส่วนภาคการเกษตร ร้อยละ ๒๕.๒๗ แต่มีอัตราขยายตัวลดลง จากปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ที่ร้อยละ ๕.๕๙ โดยผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีมูลค่า ๒๐๘,๔๕๕ ล้านบาท ซึ่งมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่มาจากพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา (อันดับ ๑ ของภาคใต้ ผลิตมากที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสงขลา และนครศรีธรรมราช) ปาล์มน้ำมัน (อันดับ ๑ ของประเทศ ผลิตมากที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี และชุมพร) ไม้ผล เช่น เงาะ ทุเรียน มังคุด (อันดับ ๑ ของภาคใต้) ที่เหลือเป็นประมง ทั้งนี้ ภาคบริการซึ่งรวมกันในหลายสาขาการผลิต มีมูลค่า ๔๓๓,๔๓๕ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๕๔ และภาคอุตสาหกรรม มีมูลค่า ๑๘๓,๐๐๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๑๘

๑) ปาล์มน้ำมัน เปรียบเทียบ พื้นที่ ผลิต และผลิตต่อไร่ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ ดังนี้

เนื้อที่ยืนต้น ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีเนื้อที่ปลูก ๓,๒๖๘,๘๔๖ , ๓,๓๔๓,๒๑๒ และ ๓,๔๑๗,๓๙๒ ไร่ ตามลำดับ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เนื้อที่ยืนต้นเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๒๑ จากปีก่อนหน้า และพบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันสูงสุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๑,๔๖๓,๖๙๗ ไร่ รองลงมา คือ ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ที่ ๑,๐๓๗,๒๒๖ , ๗๐๓,๒๒๒ , ๑๑๗,๐๒๖ และ ๙๖,๒๒๑ ไร่ ตามลำดับ

เนื้อที่ให้ผล ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีพื้นที่ปลูก ๓,๑๔๒,๙๖๙ , ๓,๑๘๑,๒๙๕ , ๓,๒๒๕,๗๑๘ , ๓,๓๐๒,๗๑๔ , ๓,๓๖๓,๙๘๒ ไร่ ตามลำดับ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เนื้อที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๘๕ จากปีก่อนหน้า และพบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันสูงสุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๑,๔๔๗,๓๒๕ ไร่ รองลงมา ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ที่ ๑,๐๒๗,๖๙๖ , ๖๘๘,๓๓๙ , ๑๑๑,๒๒๓ และ ๘๙,๓๙๙ ไร่ ตามลำดับ

ผลผลิต ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีผลผลิตปาล์มน้ำมัน ๙,๒๒๗,๓๑๖ , ๑๐,๑๕๘,๒๒๔ , ๙,๙๙๙,๙๑๗ , ๑๐,๒๑๙,๓๔๗ และ ๑๐,๔๒๖,๙๑๙ ตัน ตามลำดับ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ผลผลิตเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๐๓ จากปีก่อนหน้า และพบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จังหวัดที่มีผลผลิตปาล์มน้ำมันสูงสุด คือ สุราษฎร์ธานี ๔,๖๖๔,๗๒๘ ตัน รองลงมา ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และ สงขลา ที่ ๓,๐๕๒,๒๕๗ , ๒,๑๙๑,๖๗๑ , ๒๘๔,๘๔๒ และ ๒๓๓,๔๒๑ ตัน ตามลำดับ

ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีผลผลิตปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่ ๓,๐๔๕ , ๓,๐๓๗ , ๓,๐๓๕ , ๒,๙๑๙ และ ๒,๙๓๑ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จังหวัดที่มีผลผลิตปาล์มน้ำมันเฉลี่ยต่อไร่สูงสุด คือ สุราษฎร์ธานี ที่ ๓,๐๓๗ กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา นครศรีธรรมราช ชุมพร สงขลา และพัทลุง ที่ ๒,๙๙๙ , ๒,๘๔๑, ๒,๔๒๑ และ ๒,๓๗๓ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ราคาปาล์มน้ำมันที่เกษตรกรขายได้ทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ ที่ ๕.๒๗, ๕.๖๗ และ ๖.๒๖ บาท/กก. ตามลำดับ คาดว่าราคาน้ำมันปาล์มดิบในตลาดโลกจะมีแนวโน้มขยับสูงขึ้น และจะส่งผลทำให้ราคาปาล์มน้ำมันและน้ำมันปาล์มในประเทศไทย และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยปรับสูงขึ้นไปในทิศทางเดียวกัน

๒) ยางพารา เปรียบเทียบ พื้นที่ ผลผลิต และผลดีต่อไร่ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ปี พ.ศ.๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ ดังนี้

เนื้อที่ที่ยืนต้น พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๖ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีเนื้อที่ปลูกยางพารา ๘,๑๖๔,๗๖๕ , ๘,๐๗๔,๓๗๙ และ ๗,๙๘๕,๕๙๒ ไร่ ตามลำดับ **เนื้อที่ยืนต้นลดลงร้อยละ ๑.๘๑** จากปีก่อนหน้า และในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ พบว่าจังหวัดที่มีพื้นที่ปลูกยางพาราสูงสุด คือ สุราษฎร์ธานี ๒,๒๘๗,๐๐๔ ไร่ รองลงมา คือ สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง และ ชุมพร ที่ ๒,๑๙๒,๔๔๖ , ๑,๘๗๑,๗๔๕ , ๙๘๐,๕๒๒ และ ๖๕๓,๘๗๕ ไร่ ตามลำดับ

เนื้อที่กรีดยางได้ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีพื้นที่กรีดยางพารา ๗,๒๒๐,๓๐๐ , ๗,๒๑๕,๐๓๑ , ๗,๓๙๑,๙๙๑ , ๗,๓๖๑,๑๑๗ และ ๗,๓๔๘,๒๒๒ ไร่ ตามลำดับ **โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เนื้อที่กรีดยาง ลดลงร้อยละ ๐.๑๘** จากปีก่อนหน้า และในปี พ.ศ.๒๕๖๘ พบว่าจังหวัดที่มีพื้นที่กรีดยางได้สูงสุด คือ สุราษฎร์ธานี ๒,๐๕๘,๐๐๑ ไร่ รองลงมา สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง และชุมพร ที่ ๒,๐๓๒,๖๒๘ , ๑,๗๔๕,๗๗๙ , ๙๑๖,๑๖๓ และ ๕๙๕,๖๕๑ ไร่ ตามลำดับ

ผลผลิตยางพารา พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีผลผลิตยางพารา ๑,๖๘๑,๔๖๖ , ๑,๖๐๕,๔๐๖ , ๑,๕๙๐,๙๙๔ , ๑,๕๕๕,๗๖๓ และ ๑,๕๙๙,๑๗๐ ตามลำดับ **ผลผลิตเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒.๒๙** จากปีก่อนหน้า และปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จังหวัดที่มีผลผลิตยางพาราสูงสุด คือ สุราษฎร์ธานี ๔๖๕,๑๐๘ ตัน รองลงมา สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง และชุมพร ที่ ๔๑๘,๗๒๑, ๓๙๙,๗๘๓ , ๑๘๖,๘๙๗ , ๑๒๘,๖๖๑ ตัน ตามลำดับ

ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่ ๒๓๓ , ๒๒๓ , ๒๑๕, ๒๑๑ และ ๒๑๘ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ และปี พ.ศ. ๒๕๖๘ จังหวัดที่มีผลผลิตยางพาราเฉลี่ยต่อไร่สูงสุด คือ นครศรีธรรมราช ๒๒๙ กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมา ได้แก่ สุราษฎร์ธานี ชุมพร สงขลา และ พัทลุง ที่ ๒๒๖ , ๒๑๖ , ๒๐๖ และ ๒๐๔ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ราคายางพาราที่เกษตรกรขายได้ทั่วประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย คือ ๕๑.๙๗, ๕๑.๖๗ , ๔๕.๗๗ , ๖๘.๙๔ และ ๖๒.๔๘ บาท/กก. ตามลำดับ แนวโน้มผู้ค้ายางพารา มีแนวโน้มรายได้ไม่แน่นอนเนื่องจากช่องทางการตลาดแคบลง โดยโรงงานอุตสาหกรรมมีแนวโน้มรับซื้อผลผลิตยางพาราโดยตรงจากเกษตรกร ตลาดกลาง หรือสหกรณ์มากขึ้น อีกทั้งผู้ค้าอาจได้รับผลกระทบจากการที่ผู้ประกอบการเงินเข้ามาติดต่อรับซื้อยางพาราจากกลุ่มเกษตรกรของไทยโดยตรงซึ่งเป็นการตัดห่วงโซ่วัตถุดิบของพ่อค้าไทย

๓) ไม้ผล (เงาะ ทุเรียน มังคุด)

ผลผลิตเงาะ พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีผลผลิตเงาะ ๒๒,๑๘๙ , ๔๐,๔๐๖ , ๓๐,๑๔๕ และ ๒๘,๓๔๙ ตัน ตามลำดับปี จะเห็นได้ว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ **ผลผลิตเงาะเฉลี่ยลดลง ร้อยละ ๖.๗๖** จากปีก่อนหน้า และราคาที่เกษตรกรขายได้ทั่วประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๘ ที่ราคา ๒๓.๗๙ , ๓๒.๔๘ , ๓๗.๙๗ และ ๒๗.๓๔ บาท/กก. ตามลำดับ

ผลผลิตทุเรียน พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีผลผลิตทุเรียน ๓๘๐,๕๓๕ , ๔๔๗,๔๗๓ , ๓๙๓,๕๒๒ และ ๔๕๕,๘๘๗ ตัน ตามลำดับ จะเห็นได้ว่า ปี พ.ศ. ๒๕๖๘

มีผลผลิตทุเรียนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๕.๘๕ จากปีก่อนหน้าและราคาที่เกษตรกรขายได้ทั้งประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๘ ที่ราคา ๑๐๓.๓๕, ๙๘.๐๗, ๑๒๒.๐๗ และ ๑๐๗.๙๒ บาท/กก. ตามลำดับ

ผลผลิตมังคุด พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีผลผลิตมังคุด ๑๗,๔๘๕ , ๑๑๒,๘๑๑ , ๙๙,๕๖๓ และ ๖๐,๓๕๔ ตัน ตามลำดับปี จะเห็นได้ว่า ปี พ.ศ. ๒๕๖๘ มีผลผลิตมังคุดเฉลี่ยเพิ่มลดลง ร้อยละ ๓๕.๐๐ จากปีก่อนหน้า และราคาที่เกษตรกรขายได้ทั้งประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ - ๒๕๖๘ ที่ราคา ๕๕.๗๐ , ๓๙.๖๓ , ๓๙.๔๖ และ ๑๙.๕๗ บาท/กก. ตามลำดับ

๔) ด้านปศุสัตว์

ปริมาณการผลิตโคเนื้อ พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ๑๑๕,๖๒๖ , ๑๐๖,๓๙๑ , ๑๐๖,๕๖๖ , ๑๐๐,๖๕๕ และ ๙๒,๓๐๖ ตัว ตามลำดับ พบว่าปริมาณการผลิตโคเนื้อ มีอัตราการเฉลี่ยลดลงจากปีก่อน และราคาที่เกษตรกรขายได้ทั้งประเทศ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ เฉลี่ยที่ราคา/ตัว คือ ๓๑,๑๕๘ , ๓๒,๖๘๐ , ๓๓,๗๙๐ , ๓๔,๙๒๒ และ ๓๒,๙๒๒ บาท/ตัว ตามลำดับ

ข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยว

จำนวนผู้เยี่ยมชมเยือน พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีผู้เยี่ยมชมเยือน จำนวน ๒,๔๕๔,๗๗๙ , ๑๐,๑๗๒,๖๕๕ , ๑๙,๙๐๑,๘๐๔ และ ๒๓,๙๔๙,๑๘๑ คน ตามลำดับ เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒๐.๓๔ จากปีก่อนหน้า และในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่าจังหวัดที่มีผู้เยี่ยมชมเยือนสูงสุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๙,๑๐๘,๘๓๔ คน รองลงมา สงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง และชุมพร ที่ ๖,๙๙๘,๖๖๔ , ๔,๒๘๘,๖๐๖ , ๑,๘๐๐,๔๒๔ และ ๑,๗๕๒,๖๕๓ คน ตามลำดับ

รายได้จากการท่องเที่ยว พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีรายได้จากการท่องเที่ยว จำนวน ๑๐,๑๙๕.๗๓ , ๕๒,๙๐๖.๐๙ , ๑๗๕,๐๗๙ , และ ๒๑๓,๙๓๗ ล้านบาท ตามลำดับ โดยในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๒.๑๙ และจากปีก่อนหน้า และในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ พบว่าจังหวัดที่มีรายได้การท่องเที่ยวสูงสุด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๑๓๓,๗๘๑ ล้านบาท รองลงมา สงขลา นครศรีธรรมราช ชุมพร และ พัทลุง ที่ ๕๓,๑๗๕ , ๑๕,๗๒๖ , ๗,๒๐๘ และ ๔,๐๔๕ ล้านบาท ตามลำดับ

จำนวนผู้เข้าพัก ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีจำนวนผู้เข้าพัก ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวน ๑๓,๑๖๓,๑๑๕ คน และ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๑๕,๓๗๙,๖๗๔ คน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๖.๘๔ จากปีก่อนหน้า และพบว่าในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวนผู้เข้าพักในจังหวัดสุราษฎร์ธานีสูงสุด ๖,๖๐๐,๑๕๙ คน รองลงมา คือ สงขลา นครศรีธรรมราช ชุมพร และพัทลุง จำนวน ๔,๓๓๐,๒๒๓ , ๒,๔๕๙,๑๐๓ , ๑,๓๐๕,๘๘๙ และ ๖๘๔,๓๐๐ คน ตามลำดับ

แหล่งท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน และเครือข่ายท่องเที่ยวชุมชนที่สำคัญในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ดังนี้ นครศรีธรรมราช ๑๖ แห่ง ชุมพร ๑๐ แห่ง และสงขลา ๑๐ แห่ง พัทลุง ๙ แห่ง และสุราษฎร์ธานี ๙ แห่ง แหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมที่สำคัญในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ดังนี้ สุราษฎร์ธานี ๗ แห่ง สงขลา ๕ แห่ง นครศรีธรรมราช ๔ แห่ง ชุมพร จำนวน ๒ แห่ง และพัทลุง ๑ แห่ง

การจัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว (Tourist Assistance Center) TAC ในพื้นที่ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยว จำนวน ๒ ศูนย์ ได้แก่

๑. ศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวจังหวัดสุราษฎร์ธานี
๒. ศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา

และมีศูนย์ประสานงานช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำนวน ๓ แห่ง คือ จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง

จังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ได้รับโอกาสให้เป็นเมืองนำร่อง MICE CITY เพื่อรองรับการจัดประชุมสัมมนา การจัดนิทรรศการและการท่องเที่ยว ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดสงขลา จึงเป็นโอกาสให้ภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้อง อาทิ ธุรกิจไมซ์ ธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจร้านอาหาร โรงแรม ได้มีรายได้ที่สูงขึ้น ก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ เกิดการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในพื้นที่

๑.๒.๒ สถานการณ์ด้านสังคมที่สำคัญ

(๑) ด้านประชากร

จำนวนประชากร ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๖๖ จำนวน ๕,๑๐๒,๐๗๔ , ๕,๐๗๙,๓๔๑ , ๕,๐๘๕,๓๖๔ , ๕,๐๘๐,๘๗๗ และ ๕,๐๖๐,๑๕๕ คน ตามลำดับปี

การศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕-๕๙ ปี ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวนประชากรอายุ ๑๕-๕๙ ปี รวม ๓,๓๐๗,๗๙๑ คน มีจำนวนการศึกษาเฉลี่ยสูงสุดในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ที่ร้อยละ ๑๐.๐๙ ซึ่งต่ำกว่าระดับภาค คือ ร้อยละ ๑๖.๘๖ สูงกว่าระดับประเทศ คือ ร้อยละ ๙.๙๖ โดยจังหวัดที่ประชากรมีปีการศึกษาเฉลี่ยสูงสุด คือ จังหวัดสงขลา ร้อยละ ๑๐.๗๖ รองลงมา คือ จังหวัดพัทลุง นครศรีธรรมราช ชุมพร และสุราษฎร์ธานี คือร้อยละ ๑๐.๑๘ , ๑๐.๐๗ , ๙.๗๖ และ ๙.๒๙ ตามลำดับ

(๒) ด้านการสาธารณสุข

บุคลากรทางการแพทย์ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีอัตราส่วนแพทย์ต่อประชากรแสนคน คือแพทย์ อัตราร้อยละ ๑,๙๑๔ , ๑,๘๒๗ , ๒,๐๙๐ , ๒,๖๙๗ และ ๑,๗๓๗ คน ทันตแพทย์ อัตราร้อยละ ๗,๔๗๓ , ๗,๖๐๔ , ๘,๕๔๒ , ๙,๘๗๗ และ ๗,๗๑๐ คน เภสัชกร อัตราร้อยละ ๔,๘๖๐ , ๔,๘๓๕ , ๔,๖๘๖ , ๕,๔๔๙ และ ๔,๓๐๔ คน พยาบาลวิชาชีพ อัตราร้อยละ ๔๐๓ , ๓๘๙ , ๓๘๘ , ๔๖๘ และ ๓๖๖ คน และพยาบาลเทคนิคอัตราร้อยละ ๒๒,๐๙๔ , ๒๙,๖๖๒ , ๔๕,๖๓๕ , ๘๔,๒๘๕ และ ๘๔,๒๘๕ คน ตามลำดับ

การเจ็บป่วย ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ป่วยด้วย ๕ โรคสำคัญ อัตราต่อประชากรแสนคน คือโรคหัวใจ ๑,๖๐๘ , ๑,๗๓๐ , ๑,๘๑๗.๓๖ , ๑,๒๘๘.๙ และ ๙๘๙.๓ แสนคน โรคเบาหวาน ๑,๒๔๕ , ๑,๓๕๗ , ๑,๓๗๔.๙๓ , ๑,๓๔๕.๑๘ และ ๑๒๗๗.๕๐ แสนคน โรคความดัน ๒,๑๙๕ , ๒,๓๙๑ , ๒,๔๑๓.๗๘ , ๒,๓๑๓.๕๘ และ ๒๑๔๐.๘๔ แสนคน โรคหลอดเลือด ๕๗๗ , ๕๙๒ , ๖๔๐.๐๖ , ๖๒๙.๔๙ และ ๕๗๖.๓๙ แสนคน โรคมะเร็ง ๙๗๓ , ๑,๐๔๐ , ๑,๑๒๒.๑๔ , ๑,๑๐๓.๙๓ และ ๖๑๔.๒๑ แสนคน ตามลำดับ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จำนวน ๓๑๒,๑๐๑ แสนคน ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมีจำนวน ๓๓๗,๘๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๖๒ หากพิจารณาอัตราประชากรที่ป่วยต่อจำนวนประชากรแสนคน พบว่า ปี พ.ศ. ๒๕๖๕ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีประชากร ป่วยด้วย ๕ โรคสำคัญ อัตรา ๖,๑๗๑ สูงกว่าระดับประเทศ และภาคใต้ ที่อัตรา ๖,๐๕๖ และ ๕,๔๑๔ แสนคน ตามลำดับ โดยป่วยด้วยโรคความดันสูงสุด รองลงมา คือ โรคเบาหวาน โรคหัวใจ โรคมะเร็ง และ โรคหลอดเลือด

(๓) ด้านผู้สูงอายุประชากรวัยสูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป) ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีประชากรสูงอายุ (๖๐ ปีขึ้นไป) คือ ๘๕๐,๒๒๔ , ๙๗๐,๔๔๗ , ๘๔๕,๙๘๐ , ๙๓๒,๓๒๒ และ ๙๖๗,๘๕๗ คน ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จะมีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นมากกว่าปี พ.ศ. ๒๕๖๖ กว่าร้อยละ ๓.๘๑

(๔) ด้านกำลังแรงงาน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีประชากรอายุตั้งแต่ ๑๕ ปีขึ้นไปจำแนกตาม กำลังแรงงานที่พร้อมทำงาน ซึ่งพิจารณาได้ว่า ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ อัตรากำลังแรงงาน ๓,๒๒๙,๔๖๙ คน ซึ่งน้อยกว่า ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่ ๓,๒๔๓,๒๕๖ ลดลงร้อยละ ๐.๔๓ และมีกำลังแรงงานผู้มีงานทำ คือ ๒,๙๔๑,๔๗๖ , ๒,๙๑๗,๙๖๖ , ๒,๙๑๑,๐๑๓ , ๒,๙๔๘,๖๗๑ และ ๒,๙๗๐,๔๗๗ คน คน ตามลำดับ ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวนผู้มีงานทำ ลดลงจากปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ร้อยละ ๐.๗๔

๑.๒.๓ สถานการณ์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

(๑) ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้รวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเพิ่มขึ้นจาก ๕,๒๒๔,๐๙๕ ไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เป็น ๕,๒๓๐,๔๓๙ ไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ โดยพื้นที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕.๑๒ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ หรือสัดส่วน ร้อยละ ๔๖.๕๙ ของพื้นที่ป่าไม้ภาคใต้

สำหรับสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖๓ ของพื้นที่รวมของกลุ่มจังหวัด ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวต่ำกว่ามาตรฐานความสมดุลของระบบนิเวศที่กำหนดให้มีพื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐.๐ ของพื้นที่ทั้งหมด

(๒) ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีความหลากหลายของทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง สูงมากเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเป็นแหล่งกำเนิดอาหารสูง เนื่องจากกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยตั้งแต่มณฑลชุมพร จนถึงจังหวัดสงขลา มีพื้นที่ความยาวตลอดแนวชายฝั่งประมาณ ๘๐๐.๘๖ กิโลเมตร และมีสภาพเป็นอ่าวที่สมบูรณ์โดยเฉพาะอ่าวบ้านดอน

สำหรับเนื้อที่ป่าชายเลนรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเพิ่มขึ้นจาก ๑๘๓,๓๗๗.๙๙ ไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เป็น ๒๓๒,๙๘๗.๒๕ ไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๑.๒๙ โดยเนื้อที่ป่าชายเลนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๓.๔๑ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศและสัดส่วนร้อยละ ๑๖.๓๒ ของเนื้อที่ป่าชายเลนภาคใต้

(๓) ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีความยาวชายฝั่ง ๘๐๒ กิโลเมตร จากการสำรวจการเปลี่ยนแปลงชายฝั่ง โดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในปี ๒๕๖๔ พบว่าพื้นที่ชายฝั่งที่ประสบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งมีความยาวประมาณ ๑๙๓.๕๔ กิโลเมตร แบ่งออกเป็นได้รับการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะแล้ว ๑๗๕.๐๘ กิโลเมตร สำหรับพื้นที่ชายฝั่งที่ไม่มีมีการกัดเซาะ ระยะทาง ๖๐๘.๔๓ กิโลเมตร มีลักษณะเป็นพื้นที่ชายฝั่งสมดุล พื้นที่หาดหิน/หน้าผา พื้นที่ชายฝั่งที่มีการสะสมของตะกอน พื้นที่ก่อสร้างรุกล้ำแนวชายฝั่งและพื้นที่ปากแม่น้ำ/ปากคลอง

(๔) ปริมาณขยะมูลฝอย ปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ดังนี้ ๑,๖๖๖,๔๗๓.๒๐, ๑,๖๗๕,๓๕๐, ๒,๐๗๓,๖๒๗.๐๕, ๑,๔๗๕,๙๑๔, ๑,๕๒๒,๔๑๕ ตันต่อปี ตามลำดับ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ปริมาณขยะมูลฝอยสูงสุดของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย คือ จังหวัดสงขลา ๔๑๕,๑๔๐ ตัน/ปี รองลงมา คือ นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ชุมพร และ พัทลุง ตามลำดับ ดังนี้ ๔๑๙,๗๕๐, ๓๖๐,๖๒๐, ๑๕๑,๘๔๐ และ ๑๓๙,๐๖๕ ตัน/ปี

ปริมาณขยะที่กำจัดถูกต้องในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ จำนวน ๔๔๖,๘๓๓, ๔๖๙,๗๕๕, ๓๘๔,๓๐๔.๘๕, ๓๓๓,๙๐๐ และ ๒๙๐,๙๐๕ ตัน/ปี

ปริมาณขยะที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ จำนวน ๖๖๒,๐๐๘.๙๐, ๖๘๒,๑๘๕, ๑,๒๑๗,๗๕๓.๑๕, ๔๙๘,๑๘๘.๕๐ และ ๕๑๔,๒๘๕ ตัน/ปี

ปริมาณขยะตกค้างในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔ จำนวน ๕๕๗,๕๘๑.๓๐, ๕๒๓,๐๔๕, ๔๗๑,๕๖๙.๐๕, ๖๔๓,๘๒๕.๕๐ และ ๗๑๗,๒๒๕ ตัน

(๕) คุณภาพอากาศ พ.ศ. ๒๕๖๘ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย พบว่า ฝุ่นขนาดเล็กกว่า ๒.๕ ไมครอน เฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมง สุราษฎร์ธานี ค่าสูงสุด ๒๖.๐๑ มก. ค่าเฉลี่ย ๑๖.๓๔ มก. ค่าต่ำสุด ๙.๓๖ มก. และ ครั้ง > std ๐/๓๖๑ และ สงขลา ค่าสูงสุด ๒๑.๙๖ มก. ค่าเฉลี่ย ๒๑.๙๖ มก. ค่าต่ำสุด ๙.๐๕ มก. ครั้ง > std ๐/๓๕๔

๒. ปัจจัยและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนา

บริบทการเปลี่ยนแปลงที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนากลุ่มจังหวัด

๒.๑.๑ บริบทการเปลี่ยนแปลงที่จะส่งผลกระทบต่อพัฒนากลุ่มจังหวัดในอนาคตมีอยู่หลายประเด็นที่สำคัญ สรุปได้ ดังนี้

บริบทการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มการเกษตรของโลก ในระยะ ๕-๑๐ ปี

๑. เทคโนโลยีและเกษตรอัจฉริยะ (AgriTech & Precision Farming): AI และ IoT มีบทบาทสูงขึ้น การใช้ปัญญาประดิษฐ์ (AI), Internet of Things (IoT), โดรน, และ เทคโนโลยีภูมิสารสนเทศ (Geospatial tech) จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการทำ เกษตรแม่นยำสูง (Precision Farming) เพื่อเพิ่มผลผลิตและประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากร (เช่น น้ำ ปุ๋ย ยาฆ่าแมลง)

๒. ระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์: การใช้หุ่นยนต์และเครื่องจักรกลอัตโนมัติจะช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานและเพิ่มความแม่นยำในการเพาะปลูก/เก็บเกี่ยว

๓. ความยั่งยืนและการเกษตรฟื้นฟู (Sustainability & Regenerative Agriculture): มุ่งเน้นการฟื้นฟูสุขภาพดิน การเพิ่มความหลากหลายทางชีวภาพ และการกักเก็บคาร์บอน (Carbon Farming) เพื่อให้เกษตรกรสามารถสร้างรายได้จากการขายเครดิตคาร์บอนได้

๔. การรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ: เกษตรกรจะต้องปรับตัวอย่างรุนแรงต่อภัยแล้ง น้ำท่วมและ ความแปรปรวนของสภาพอากาศ ทำให้มีการพัฒนาพันธุ์พืชที่ทนทานต่อสภาพอากาศ (Climate resilient crops)

๕. ฟาร์มแนวตั้งและในเมือง (Vertical & Urban Farming): การทำฟาร์มแนวตั้งจะขยายตัว โดยเฉพาะในเขตเมืองใหญ่ เพื่อผลิตพืชผักที่มีคุณภาพสูง ความสะอาด และลดต้นทุนการขนส่ง

๖. เทคโนโลยีชีวภาพ (Agri Biotechnology): การใช้เทคโนโลยีชีวภาพ เช่น การตัดต่อยีน (Gene Editing/CRISPR) เพื่อพัฒนาสายพันธุ์พืชให้มี ความต้านทานโรค/แมลง หรือมีคุณค่าทางโภชนาการที่ดีขึ้น จะถูกนำมาใช้มากขึ้น

๗. ความมั่นคงทางอาหาร: ความกังวลด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) จะเป็นตัวขับเคลื่อนให้มีการลงทุนด้านการผลิตอาหารมากขึ้น โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

๘. การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการบริโภค: ประชากรโลกที่มีรายได้สูงขึ้นและเป็นสังคมเมืองมากขึ้น จะมีความต้องการอาหารแปรรูป อาหารพร้อมรับประทาน อาหารที่มีคุณค่าทางโภชนาการสูง (Functional Foods)

แนวทางการพัฒนาการเกษตรของประเทศไทยในระยะ ๕ - ๑๐ ปี

๑. การเปลี่ยนผ่านสู่การเกษตร ๔.๐ (Digital Transformation): Agritech เป็นทางรอด: ประเทศไทยจะเร่งรัดการใช้เทคโนโลยี AgTech เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดต้นทุน และแก้ปัญหาการขาดแคลนแรงงานสูงวัย

๒. การรวมกลุ่มและเครือข่าย: เกษตรกรรายย่อยจะอยู่รอดได้ยากขึ้น ทำให้เกิดแนวโน้มการรวมกลุ่ม (Cluster) การสร้างพันธมิตรกับผู้ประกอบการ ผู้ซื้อ และนักเทคโนโลยี เพื่อสร้างห่วงโซ่คุณค่าที่เข้มแข็ง

๓. การเกษตรมูลค่าสูงและอาหารแห่งอนาคต (High-Value & Future Food): เกษตรมูลค่าสูง: ไทยจะเน้นการปรับเปลี่ยนจากการผลิตพืชผลเชิงปริมาณ ไปสู่การเกษตรมูลค่าสูง เช่น พืชพรีเมียม พืชสมุนไพร กล้วยงักงา หรือพืชที่มีความต้องการเฉพาะทาง, Future Food: การลงทุนและวิจัยในนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต เช่น โปรตีนทางเลือก (Plantbased, Serangga/Insects) และอาหารที่มีส่วนผสมจากนวัตกรรมชีวภาพ (Bio-based) จะเพิ่มขึ้นเพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอาหารของประเทศ

๔. การเกษตรยั่งยืนตามแนวคิด BCG Model:BCG (Bio-Circular-Green Economy): เป็นวาระแห่งชาติในการขับเคลื่อนภาคเกษตร โดยเน้นการ ใช้ทรัพยากรชีวภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุด (Bio), การนำของเสียมาใช้ซ้ำ (Circular), และการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Green)

๕. การรับรองและมาตรฐาน: ความต้องการระบบตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) และมาตรฐานความยั่งยืนจะเข้มงวดขึ้น เพื่อตอบสนองตลาดส่งออกหลัก

๖. ภัยพิบัติที่รุนแรง: ผลผลิตทางการเกษตรของไทยจะได้รับผลกระทบมากขึ้นจากปรากฏการณ์เอลนีโญ (ภัยแล้ง) และลานีญา (น้ำท่วม) ทำให้จำเป็นต้องมีการบริหารจัดการน้ำและระบบชลประทานอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๗. การบริหารจัดการตลาดและการค้า: เกษตรกรต้องรับมือกับความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร การกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers - NTB) และต้องมีความสามารถในการเข้าถึงตลาดดิจิทัล และข้อมูลการตลาดได้รวดเร็วขึ้น

บริบทการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มการท่องเที่ยวโลก ในระยะ ๕ - ๑๐ ปี

๑. การเติบโตอย่างต่อเนื่อง และภูมิภาคเอเชียแปซิฟิกเป็นผู้นำ

๒. ตลาดนักท่องเที่ยวสำคัญจะมาจากกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะ อินเดีย ซึ่งคาดว่าจะเป็ ตลาดนักท่องเที่ยวหลักที่มีความสำคัญในอนาคต เช่นเดียวกับจีนที่ยังคงเป็นตลาดใหญ่

๓. การท่องเที่ยวที่ยั่งยืน และใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Sustainable & Responsible Travel)

๔. เป็นกระแสหลักที่สำคัญที่สุด นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญกับการ ลดผลกระทบเชิงลบต่อสิ่งแวดล้อม และชุมชนท้องถิ่น มากขึ้นอย่างชัดเจน

๕. ความต้องการบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Certified eco - friendly) การลดการปล่อยคาร์บอน (Low - carbon travel) และการสนับสนุนเศรษฐกิจท้องถิ่นจะเป็นปัจจัยในการตัดสินใจ

๖. แนวคิด Contributing Travel (การท่องเที่ยวที่สร้างคุณค่า) เช่น การช่วยเก็บขยะ การเข้าร่วมกิจกรรมอนุรักษ์ธรรมชาติ

๗. ประสบการณ์ที่ลึกซึ้งและมีความหมาย (Experiential & Meaningful Travel): นักท่องเที่ยวไม่ได้ต้องการเพียงแค่การมาเยือน แต่ต้องการ ประสบการณ์ที่แท้จริง (Authentic Experience) การเรียนรู้วัฒนธรรมท้องถิ่น การทำกิจกรรมร่วมกับชุมชน (เช่น คลาสทำอาหาร, เวิร์คช็อป) และการไปเยือนสถานที่ที่ไม่ได้เป็นจุดหมายปลายทางยอดนิยม (Lesser-known destinations) เพื่อหลีกเลี่ยงภาวะนักท่องเที่ยวล้น (Overtourism)

๘. การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Wellness & Health Tourism): ความต้องการการท่องเที่ยวที่เน้นการพักผ่อนทางร่างกายและจิตใจจะเพิ่มขึ้น รวมถึงการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Medical Tourism) การเข้าพักแบบดีท็อกซ์ดิจิทัล (Digital Detox) และกิจกรรมที่เน้นธรรมชาติ (Nature Immersion) เช่น โยคะ หรือการเดินป่า

๙. การท่องเที่ยวเฉพาะกลุ่ม (Niche Travel): ตลาดจะแบ่งย่อยและมีความต้องการเฉพาะตัวสูงขึ้น เช่น Workation/Bleisure: การทำงานจากระยะไกลควบคู่ไปกับการท่องเที่ยว/ Event-based Tourism:

การเดินทางเพื่อเข้าร่วมงานเทศกาล คอนเสิร์ต หรือกิจกรรมกีฬา/ Pop-Culture Tourism: การเดินทางตามรอยสถานที่ถ่ายทำภาพยนตร์/ซีรีส์

๑๐. บทบาทของเทคโนโลยีและ AI: เทคโนโลยีจะเข้ามามีบทบาทในการสร้างประสบการณ์การเดินทางที่ราบรื่น (Seamless Travel) และ เฉพาะบุคคล (Personalized) มากขึ้น ตั้งแต่การวางแผนเดินทางด้วยการเช็คอินแบบไร้สัมผัส ไปจนถึงการใช้เทคโนโลยี AR/VR เพื่อเพิ่มประสบการณ์

แนวทางการพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของประเทศไทยในระยะ ๕ - ๑๐ ปี

๑. การมุ่งเน้นนักท่องเที่ยวคุณภาพ และการใช้จ่ายสูง: ประเทศไทยจะพยายามปรับกลยุทธ์จาก "เน้นจำนวน" เป็น "เน้นรายได้และคุณภาพ" เพื่อดึงดูด กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีกำลังซื้อสูง (High - spending Travelers) เช่น กลุ่ม Luxury จากตะวันออกกลาง (GCC) กลุ่มยุโรประยะไกล หรือกลุ่มเฉพาะทาง เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและการแพทย์ จึงเป้าหมายคือการเพิ่มค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อคนต่อทริป เพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

๒. มีการส่งเสริมให้เกิดการเดินทางไปยัง เมืองรอง หรือแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่ใช่จุดหลัก (Non - major Destinations) เพื่อลดความแออัด (Overtourism) ในเมืองหลัก และกระจายรายได้สู่ชุมชนท้องถิ่นอย่างแท้จริง

๓. เน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่ตอบโจทย์ประสบการณ์ที่ลึกซึ้ง เช่น ชุมชนเชิงวัฒนธรรม คาเฟ่/ร้านอาหารที่มีเอกลักษณ์ และแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ

๔. ตลาดนักท่องเที่ยวมีการเปลี่ยนแปลง: กลุ่มนักท่องเที่ยวจากตลาดระยะใกล้ เช่น จีน อาจมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (เช่น เดินทางเองมากยิ่งขึ้น เที่ยวสั้นลง) นักท่องเที่ยวจาก อินเดีย รัสเซีย และกลุ่มประเทศอาเซียน จะยังคงเป็นกลุ่มสำคัญและมีอัตราการฟื้นตัวที่โดดเด่นหลังยุคโควิด และนักท่องเที่ยวรุ่นใหม่ (Gen Z และ Millennials) จะเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องการประสบการณ์ที่แปลกใหม่ มีความเฉพาะตัวสูง และใช้เทคโนโลยีในการวางแผนเดินทาง

๕. ประเทศไทยจะเผชิญกับคู่แข่งในภูมิภาคเอเชียที่หันมาเน้นการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างจริงจัง ทำให้ไทยต้องเร่งพัฒนาสินค้า บริการ และการอำนวยความสะดวก เพื่อรักษาความสามารถในการแข่งขัน

๖. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการอำนวยความสะดวก: ภาครัฐจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม (เช่น สนามบิน, ระบบราง) และการอำนวยความสะดวกในการเข้าประเทศ (เช่น วีซ่า) เพื่อรองรับการเติบโต และเพิ่มความสะดวกสบายในการเดินทางของนักท่องเที่ยวต่างชาติและในประเทศ

บริบทการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มด้านการค้า การลงทุนของโลก ในระยะ ๕ - ๑๐ ปี

๑. อำนาจหลายขั้วและภูมิรัฐศาสตร์: การค้าโลกจะได้รับผลกระทบอย่างมากจากความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitics) และสงครามการค้า (Trade Wars) ระหว่างมหาอำนาจ ทำให้เกิดแนวโน้มการรวมกลุ่มทางการค้าและการลงทุนในระดับภูมิภาค (Regionalization) มากขึ้น

๒. Nearshoring/Friend-shoring: การย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศใกล้เคียงหรือประเทศพันธมิตรที่ไว้ใจได้

๓. เศรษฐกิจดิจิทัลไร้พรมแดน: การค้าบริการข้ามพรมแดน (Cross-Border Digital Services) โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจดิจิทัล (Digital Economy) และอีคอมเมิร์ซ จะมีอัตราการเติบโตแซงหน้าการค้าสินค้าแบบดั้งเดิมอย่างชัดเจน

๔. การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล: เงินลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (FDI) จะไหลเข้าสู่ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เช่น Data Centers, Cloud Computing, และ FinTech

๕. การลงทุนที่ขับเคลื่อนด้วยความยั่งยืน (ESG Investment Imperative) มาตรฐานสีเขียว: ข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG) จะกลายเป็นปัจจัย สำคัญในการตัดสินใจลงทุนและการค้า การไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานความยั่งยืนอาจกลายเป็น มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-Tariff Barriers) ที่สำคัญที่สุด

๖. พลังงานสะอาดและสุขภาพ: FDI จะถูกจัดสรรไปยังโครงการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น โครงการพลังงานหมุนเวียน (Solar, Wind, Hydrogen) และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและเทคโนโลยีชีวภาพ

๗. การเงินและการลงทุนยุคใหม่ (Fintech & Cryptocurrencies)

๘. บล็อกเชนและ Stablecoin: เทคโนโลยีบล็อกเชนจะมีบทบาทมากขึ้นในการปฏิวัติระบบการเงิน และการค้าโลก รวมถึงการใช้สกุลเงินดิจิทัลเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำธุรกรรมข้ามพรมแดน

แนวทางการพัฒนาด้านการค้า การลงทุนของประเทศไทย ในระยะ ๕ - ๑๐ ปี

๑. การดึงดูด FDI ในอุตสาหกรรมเป้าหมาย (New S-Curve) ฐานการผลิตแห่งภูมิภาค: ประเทศไทย ยังคงมีความน่าสนใจในสายตาของนักลงทุนต่างชาติเนื่องจากมีโครงสร้างพื้นฐานที่ดี (ถนน ท่าเรือ สนามบิน) และมีตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ที่ดีในห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

๒. คลื่นการลงทุน EV: การลงทุนโดยตรงจะกระจุกตัวอยู่ในอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า (EV Hub) และห่วงโซ่อุปทานที่เกี่ยวข้อง (แบตเตอรี่, ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์)

๓. การส่งออกที่เปราะบาง: ภาคการส่งออกจะยังคงเผชิญกับความผันผวนจากเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว และการกีดกันทางการค้า ทำให้ต้องเร่งขยายตลาดใหม่ๆ เช่น อินเดีย ตะวันออกกลาง และแอฟริกา

๔. มาตรฐาน ESG และ CBAM: ผู้ประกอบการไทย โดยเฉพาะในภาคอุตสาหกรรมส่งออก จะต้องเร่งปรับปรุงกระบวนการผลิตและการรายงานข้อมูล ESG เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของประเทศคู่ค้าสำคัญ เช่น มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (CBAM) ของสหภาพยุโรป

๕. การค้าชายแดนและภูมิภาค: การค้าผ่านชายแดนกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน (CLMV) จะมีความสำคัญมากขึ้นตามการเติบโตของเศรษฐกิจในภูมิภาค

๖. บทบาทของบริการ: ภาคบริการของไทย เช่น การท่องเที่ยว การแพทย์ และโลจิสติกส์ จะเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญของประเทศ

บริบทการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มด้านโครงสร้างพื้นฐานโลก ในระยะ ๕ - ๑๐ ปี

๑. การนำ AI มาใช้ในการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Visibility)

๒. โลจิสติกส์สีเขียว การเปลี่ยนไปใช้เชื้อเพลิงทางเลือก (Sustainable Aviation Fuel - SAF, ไฮโดรเจน) และการใช้พลังงานสะอาด มาตรฐาน Green Logistics จะเข้มงวดขึ้น

๓. แนวโน้มด้านการสื่อสาร (Telecommunications & Communications) โครงข่ายความเร็วสูง การขยายตัวของเทคโนโลยี ๕G-Advanced และการเตรียมพร้อมสำหรับการทดลอง ๖G เพื่อรองรับ การเชื่อมต่อของอุปกรณ์ IoT และ AI ที่เพิ่มขึ้น การขยายโครงข่าย ๕G และไฟเบอร์ให้ครอบคลุมทั่วประเทศมากขึ้น โดยเฉพาะในพื้นที่ชนบท เพื่อลดช่องว่างทางดิจิทัล (Digital Divide)

๔. ศูนย์กลางข้อมูลการลงทุนมหาศาลใน Data Centers และ Cloud Infrastructure เพื่อรองรับ ความต้องการในการประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และ AI อุตสาหกรรม Data Center ของไทย มีแนวโน้มเติบโตต่อเนื่อง

๕. การเปลี่ยนผ่านของบริษัทโทรคมนาคม (Telco) สู่การเป็นบริษัทเทคโนโลยี (TechCo) โดยเน้น การให้บริการดิจิทัลมูลค่าสูง (High-value digital services) และ IoT ผู้ประกอบการโทรคมนาคม

จะเน้นการให้บริการ Data & Internet Services และบริการ IoT/M2M (Machine-to-Machine) สำหรับภาคอุตสาหกรรม และองค์กรมากขึ้น

บริบทการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มด้านสังคมโลก ในระยะ ๕ - ๑๐ ปี

๑. แนวโน้มโครงสร้างประชากร (Demographic Shift) สังคมสูงวัย ทั่วโลก โดยเฉพาะประเทศร่ำรวย และเอเชียตะวันออก จะเผชิญ "Pensioner Boom" หรือการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากรสูงวัย ทำให้เกิดแรงกดดันต่อระบบบำนาญ สุขภาพ และแรงงาน การเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ และกำลังก้าวสู่สังคมสูงวัยระดับสุดยอดอย่างรวดเร็วส่งผลให้ ภาระในการดูแลผู้สูงอายุ (ทั้งด้านการเงินและเวลา) ตกอยู่กับคนวัยทำงานมากขึ้น

๒. อัตราการเกิดต่ำ อัตราการเกิดในหลายประเทศลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มคนที่มีการศึกษาและรายได้สูง ทำให้ขนาดครอบครัวเล็กลง และเกิดปัญหา ขาดแคลนแรงงาน ในระยะยาว ปัญหาเด่นชัดคือ คนรุ่นใหม่ไม่พึงประสงค์จะมีลูก หรือมีลูกน้อยลงอย่างมาก นำไปสู่ปัญหา "สูงวัยเดี่ยวดายในเมืองใหญ่" และการขาดแคลนกำลังคนในอนาคต

๓. การเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติและแรงงานภาคเกษตรเข้าสู่ภาคบริการและอุตสาหกรรมในเมืองจะเพิ่มขึ้น เพื่อเติมเต็มช่องว่างของแรงงานที่ขาดแคลน

๔. การทำงานแห่งอนาคต AI และ Automation จะเข้ามาแทนที่งานที่ใช้ทักษะซ้ำซ้อนอย่างรวดเร็ว (เช่น งานธุรการ, พนักงานเก็บเงิน) ขณะเดียวกันก็สร้างอาชีพใหม่ที่เน้นทักษะด้าน AI, Cybersecurity, และการสร้างประสบการณ์ การทำงานแบบ Work from Home/Remote Work จะกลายเป็นเรื่องปกติ ในองค์กรขนาดใหญ่ และความต้องการทักษะ Reskill/Upskill ด้านดิจิทัลและ AI จะเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อความอยู่รอดในตลาดแรงงาน

๕. ความเหลื่อมล้ำทางดิจิทัล การเข้าถึงเทคโนโลยีที่แตกต่างกันจะนำไปสู่ ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ และสังคมที่รุนแรงขึ้น ระหว่างกลุ่มที่เข้าถึงและใช้เทคโนโลยีได้ กับกลุ่มที่ล้าหลัง ความเหลื่อมล้ำทางเทคโนโลยี และวิถีชีวิตครอบครัว จะเป็นปัญหาใหญ่ โดยเฉพาะระหว่างคนรุ่นใหม่กับผู้สูงอายุ และระหว่างคนเมืองกับคนในพื้นที่ห่างไกล

๖. อิทธิพลของแพลตฟอร์ม แพลตฟอร์มดิจิทัลมีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวัน การเมือง และอัตลักษณ์ของผู้คนสูงขึ้น คนไทยยังคงเป็นกลุ่มที่นิยมใช้ Social Media, E-commerce และ Social Commerce อย่างเข้มข้น แพลตฟอร์มเหล่านี้จะเป็นช่องทางหลักในการสื่อสาร การค้า และการขับเคลื่อนทางสังคม

๗. การบริโภคที่ใส่ใจ ผู้บริโภคและสังคมโลกจะมีความตระหนักและต้องการความโปร่งใสในเรื่องความยั่งยืนของสินค้าและบริการ (ESG) มากขึ้น แนวคิดการใช้ชีวิตที่ใส่ใจสิ่งแวดล้อม (Green Consumption) จะเป็นกระแสที่ค่อย ๆ เติบโต โดยเฉพาะในกลุ่มคนรุ่นใหม่และคนเมือง

๘. ความแตกต่างระหว่างวัย การปะทะกันของคนหลายเจนเนอเรชัน (Generational Conflict) ในที่ทำงานและสังคม เนื่องจากมีทัศนคติ ค่านิยม และเป้าหมายที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง การปะทะทางความคิดระหว่างคนรุ่นใหม่ (Gen Z/Millennials) กับคนรุ่นเก่าจะยังคงเข้มข้น โดยเฉพาะประเด็นด้านสิทธิเสรีภาพ ความเท่าเทียม และการเมือง การรวมกลุ่มแบบใหม่

๙. การรวมกลุ่มแบบใหม่ พลเมืองจะรวมกลุ่มทางการเมืองและสังคมตามประเด็นความสนใจเฉพาะ (Clan Based Politics) เช่น กลุ่มรักษ์สิ่งแวดล้อม กลุ่มสิทธิมนุษยชน กลุ่ม LGBTQ+ มากกว่าการแบ่งขั้วทางการเมืองแบบดั้งเดิม รูปแบบการเมืองมีแนวโน้มจะสะท้อนความต้องการของกลุ่มคนที่มีความสนใจประเด็นใกล้เคียงกัน (เช่น ประเด็นสิ่งแวดล้อม หรือความเท่าเทียมทางเพศ) มากขึ้น

๑๐. การตรวจสอบจากภาคประชาชน (Citizen Watchdog) โดยใช้สื่อดิจิทัลจะมีพลังมากขึ้น

บริบทการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มด้านสิ่งแวดล้อมของโลก ในระยะ ๕-๑๐ ปี

๑. ความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมจะยังคงเป็นความเสี่ยงอันดับต้นๆ ของโลก (จากรายงาน Global Risks Report) โดยมีแนวโน้มที่ชัดเจนดังนี้: สภาพภูมิอากาศสุดขั้ว (Extreme Weather) | ความเสี่ยงอันดับ ๑: เหตุการณ์สภาพอากาศสุดขั้ว เช่น คลื่นความร้อน ภัยแล้งยาวนาน ไฟป่า และน้ำท่วม จะเกิดขึ้นบ่อยครั้ง และมีความรุนแรงมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหารและสุขภาพโดยตรง

๒. ความหลากหลายทางชีวภาพลดลง การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศ (Biodiversity Loss and Ecosystem Collapse)

๓. การขาดแคลนน้ำจืดจะทวีความรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากรูปแบบของฝน (Precipitation) ที่เปลี่ยนแปลงไปและอุปสงค์ในการใช้น้ำที่สูงขึ้นจากประชากรโลกที่เพิ่มขึ้น

๔. มลพิษและสุขภาพ ปัญหาภาวะมลพิษทางอากาศ (โดยเฉพาะ PM ๒.๕) และมลพิษจากพลาสติก จะยังคงเป็นภัยคุกคามต่อสุขภาพของมนุษย์

แนวทางการพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อมของ ประเทศไทย ในระยะ ๕-๑๐ ปี

๑. กฎหมายและเป้าหมายภูมิอากาศ การประกาศใช้ พระราชบัญญัติการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (พ.ร.บ. Climate Change) ที่คาดว่าจะมีผลบังคับใช้ชัดเจนภายในปี ๒๕๖๙ จะเป็นกลไกสำคัญในการควบคุม และกำหนดบทบาทของสิ่งแวดล้อมแก่ภาคธุรกิจ

๒. การผลักดันพลังงานสะอาด ประเทศไทยจะเร่งเพิ่มสัดส่วนการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน (Renewable Energy) โดยเฉพาะ พลังงานแสงอาทิตย์ (Solar) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วนไฟฟ้าสะอาด ๕๐% ของกำลังการผลิตใหม่ภายในปี ๒๕๙๓

๓. การค้ากับการลดคาร์บอน ผู้ส่งออกของไทยจะถูกบังคับทางอ้อมให้ปรับตัวตามกลไกสากล เช่น มาตรการปรับราคาคาร์บอนก่อนข้ามพรมแดน (CBAM) ของสหภาพยุโรป ซึ่งจะเริ่มบังคับใช้ชัดเจน ในปี ๒๕๖๙ ทำให้อุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงต้องเร่งปรับใช้เทคโนโลยีลดคาร์บอน

๔. การจัดการน้ำและภัยพิบัติ ความเสียหายจากภัยพิบัติจะสูงขึ้น โดยเฉพาะภัยแล้งที่ส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร และน้ำท่วมในเขตเมืองและพื้นที่ชายฝั่ง ทำให้เกิดความจำเป็นในการลงทุนในระบบบริหารจัดการน้ำที่ทันสมัย และการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรับมือกับน้ำทะเลหนุน

๕. การลงทุนในเศรษฐกิจหมุนเวียน แนวคิด Circular Economy จะถูกนำมาใช้ในภาคธุรกิจอย่างจริงจังเพื่อลดการเกิดของเสีย (Zero Waste) และเพิ่มการใช้ซ้ำ/รีไซเคิลของทรัพยากร โดยเฉพาะในอุตสาหกรรมพลาสติกและบรรจุภัณฑ์

๖. ตลาดคาร์บอนเครดิต ตลาดคาร์บอนเครดิตในประเทศ (Thailand Carbon Neutral Network) และการลงทุนในโครงการกักเก็บคาร์บอน เช่น การปลูกป่าชายเลน จะได้รับความสนใจและเติบโตมากขึ้น โดยเป็นทั้งมาตรการลดผลกระทบและโอกาสทางเศรษฐกิจ

๓. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด

ตารางวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
S๑ : ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวของพื้นที่มีสูง ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติโดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลและนิเวศน์ป่าเขาระดับโลก (เกาะสุเมย เกาะพะงัน เกาะเต่า เขาหลวง เขาสก) นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม ความเชื่อและชุมชนที่เข้มแข็ง ฯลฯ	W๑ : โครงสร้างพื้นฐานไม่ได้รับการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องแล้วเชื่อมโยงอย่างเป็นระบบ เพื่อรองรับการพัฒนาในด้านต่างๆ
S๒ : แนวโน้มรายได้จากการท่องเที่ยว และความนิยมของนักท่องเที่ยวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง	W๒ : ปัญหาสังคมโดยเฉพาะความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีแนวโน้มรุนแรงมากขึ้น ซึ่งเกิดจากการบริหารจัดการไม่พร้อมรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวและชุมชนเมือง
S๓ : เป็นพื้นที่ที่มีความมั่นคงทางอาหารสูง เป็นแหล่งผลิตอาหารโดยเฉพาะ กุ้ง ปูทะเล และไม้ผล (ทุเรียน เงาะ มังคุด) ของภาคใต้	W๓ : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย เช่น การบุกรุกป่า และพื้นที่สาธารณะ และปัญหา น้ำเสีย ขยะมูลฝอย มลพิษ
S๔ : มีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์เนื่องจาก เป็นพื้นที่จุดเชื่อมโยงการคมนาคมของภาคใต้ มีเครือข่ายเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคม ทั้งทางบก ทางรถไฟ และทางอากาศ ท่าเรือน้ำลึก และสะพานเศรษฐกิจ (Land bridge) นอกจากนี้ยังเชื่อมสองฝั่งทะเล และมีแนวชายฝั่งทะเลที่ทอดยาว ซึ่งได้เปรียบทางภูมิศาสตร์	W๔ : แรงงานในด้านต่าง ๆ ยังขาดทักษะ
S๕ : บุคลากรมีทักษะในการดูแลนักท่องเที่ยว เช่น การดูแลความปลอดภัยให้แก่นักท่องเที่ยว มีเครือข่าย กู้ชีพ กู้ภัย ที่พร้อมจะปฏิบัติงานเป็นจำนวนมากในด้านการบริหารจัดการด้านภัยพิบัติ	W๕ : รายได้จากการท่องเที่ยวยังกระจุกตัวในผู้ประกอบการรายใหญ่หรือในแหล่งท่องเที่ยวบางจุด เนื่องจากธุรกิจส่วนใหญ่ปรับตัวไม่ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน
S๖ : ทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัดมีมหาวิทยาลัยและสถานศึกษาซึ่งเป็นเครื่องมือในการผลิตและพัฒนาทรัพยากรบุคคลและด้านต่าง ๆ อย่างรอบด้าน	W๖ : พืชเศรษฐกิจส่วนใหญ่จำหน่ายในรูปสินค้าวัตถุดิบและแปรรูปขั้นต้น ยังขาดการสร้างมูลค่าเพิ่ม
S๗ : ภาคเอกชนในพื้นที่ เช่น หอการค้าภาคอุตสาหกรรม ภาคการท่องเที่ยวและภาคเศรษฐกิจอื่นมีความเข้มแข็ง	W๗ : การประชาสัมพันธ์ การตลาด ด้านการท่องเที่ยวยังขาดการดำเนินการที่เป็นระบบ
S๘ : มีด้านการค้าชายแดนที่ช่วยเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยวและการค้าการลงทุน	W๘ : ขาดการวางแผนเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเป็นระบบ
S๙ : ชุมชนด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีความเข้มแข็ง	W๙ : ไม่มีการประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาในกลุ่มจังหวัด
	W๑๐ : ไม่มีการขยายชุมชนเข้มแข็งสู่การท่องเที่ยวชุมชนอย่างเป็นระบบ

โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threat)
<p>O๑ : รัฐบาลมียุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ (Country Strategy) ที่ชัดเจนและมีการลงทุนพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานคมนาคมทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาระดับพื้นที่</p> <p>O๒ : มีกระแสการท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้น เป็นโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่</p> <p>O๓ : โอกาสในการเชื่อมโยงท่องเที่ยวสองฝั่งทะเล จากเกาะสู่แผ่นดินจากฝั่งอันดามัน สู่ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>O๔ : กระแสอาหารปลอดภัย และกระแสการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทำให้กลุ่มจังหวัดมีโอกาสในการพัฒนาตามศักยภาพของพื้นที่ได้สูงขึ้น</p> <p>O๕ : การรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนและกรอบความร่วมมือต่างๆ เช่น IMT-GT ที่เน้นการเป็นฐานการผลิตเดียว และตลาดเดียวทำให้โอกาสในการขยายผลผลิตสู่กลุ่มลูกค้าประชากรอาเซียนมีมากขึ้น</p> <p>O๖ : รัฐบาลกำหนดให้เป็นเขตระเบียบเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ SEC และโครงการ Landbridge</p> <p>O๗ : รัฐบาลมีนโยบายกำหนดให้จังหวัดสงขลาและสุราษฎร์ธานีเป็นเมือง Mice City และนอกจากนี้ยังกำหนดให้จังหวัดสงขลาเป็น Rubber City และจังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็น Palm oil City</p> <p>O๘ : นโยบายส่วนบนกำหนดให้พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก และจังหวัดบางจังหวัดในกลุ่มจังหวัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวเมืองรอง</p> <p>O๙ : รัฐให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>O๑๐ : รัฐมีนโยบายการส่งเสริมให้ทำเกษตรแปลงใหญ่</p> <p>O๑๑ : กระแสการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นทำให้มีความต้องการด้านบริโภคสูงขึ้น</p> <p>O๑๒ : พฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีรสนิยมในการท่องเที่ยวที่หลากหลาย</p> <p>O๑๓ : รัฐมีนโยบายในการให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ</p> <p>O๑๔ : รัฐมีนโยบายในการพัฒนาและส่งเสริมเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์</p>	<p>T๑ : กระแสโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติและกระแสบริโภคนิยม ค่านิยมฟุ่มเฟือยโดยเน้นภาพลักษณ์ที่หรูหรา ทำให้ผู้ไม่มีวุฒิภาวะคล้อยตาม</p> <p>T๒ : ขาดการสร้างความเข้าใจร่วมกันในการพัฒนาในบางประเด็นระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน</p> <p>T๓ : ธุรกิจการท่องเที่ยวเป็นธุรกิจที่มีความเปราะบางเกิดผลกระทบต่อปัจจัยภายนอกได้ง่าย เช่น ภัยพิบัติ ปัญหาการเมือง ปัญหาโรคระบาด</p> <p>T๔ : การกีดกันทางการค้าส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรจำหน่ายได้น้อยลง ส่งผลให้เกษตรกรรายได้น้อยลง เศรษฐกิจภาพรวมถดถอยลง</p>

การวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์

SO Strategy - ยุทธศาสตร์เชิงรุก

- SO๑ : ใช้โอกาสจากการมีสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ในการเพิ่มมูลค่าและศักยภาพทางการเกษตร การท่องเที่ยว การค้าการลงทุน
- SO๒ : ใช้โอกาสในการได้เปรียบทางภูมิศาสตร์ในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเพิ่มมูลค่าทางการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน
- SO๓ : สร้างโอกาสจากความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อเพิ่มมูลค่าของการท่องเที่ยวทั้งในระดับโลกและระดับชุมชน
- SO๔ : ใช้ความได้เปรียบทางยุทธศาสตร์ที่เป็นจุดเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมจากฝั่งอันดามันสู่ฝั่งอ่าวไทย ด้วยการส่งเสริมการท่องเที่ยวสองฝั่งทะเล และพัฒนาโครงข่ายให้เชื่อมโยงถึงกัน
- SO๕ : เพิ่มมูลค่าการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน จากศักยภาพของการเป็นพื้นที่ที่มีความมั่นคงทางอาหารสูงประกอบด้วยแนวโน้มการท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นและกระแสการบริโภคอาหารปลอดภัย
- SO๖ : ใช้ความได้เปรียบจากการมีสนามบินในกลุ่มจังหวัดในการเชื่อมโยงสายการบินระหว่างประเทศให้มากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวและด้านต่าง ๆ

WO Strategy – ยุทธศาสตร์แก้ไข

- WO ๑ : สร้างโอกาสจากยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในการปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่กลุ่มจังหวัดเพื่อเพิ่มมูลค่าทางการเกษตร การท่องเที่ยว การค้า การลงทุน และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
- WO ๒ : ใช้โอกาสจากกระแสท่องเที่ยวที่หลากหลายในการพัฒนาทักษะบุคลากรทางการท่องเที่ยว
- WO ๓ : ใช้โอกาสจากนโยบายการกำหนดให้พื้นที่กลุ่มจังหวัด เป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก ระดับชุมชน ในการกระจายรายได้ ในภาคการท่องเที่ยวชุมชนของกลุ่มจังหวัด
- WO ๔ : ใช้โอกาสจากนโยบายของรัฐในการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อการเพิ่มมูลค่า
- WO ๕ : ใช้โอกาสจากสังคมผู้สูงอายุในการฝึกทักษะแรงงานเพื่อส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว เกษตร เศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน
- WO ๖ : ใช้โอกาสจากนโยบายของรัฐในการพัฒนาด้านปัญญาประดิษฐ์เพื่อนำมาใช้ในการส่งเสริมและพัฒนาต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว เกษตร เศรษฐกิจ การค้าและการลงทุน

ST Strategy – ยุทธศาสตร์ป้องกัน

- ST๑ : ใช้ความหลากหลายของทรัพยากรการท่องเที่ยวพื้นที่กลุ่มจังหวัดเพื่อกระจายความเสี่ยงในธุรกิจการท่องเที่ยวที่มีความเปราะบาง
- ST๒ : ใช้ประโยชน์ที่มีภาคเอกชนที่มีความเข้มแข็งและมหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพในการยกระดับมาตรฐานสินค้าเพื่อป้องกันการกีดกันทางการค้า

WT Strategy – ยุทธศาสตร์แก้วิกฤติ

- WT ๑ : พัฒนาทักษะแรงงานทางด้านต่างๆ ให้มีความรู้ในด้านมาตรฐานสินค้าเพื่อลดการกีดกันทางการค้า
- WT ๒ : สร้างความร่วมมือของกลุ่มเครือข่ายภาคประชาชนเพื่อประชาสัมพันธ์และสร้างการตลาดด้านการท่องเที่ยว

WT Strategy – ยุทธศาสตร์แก้ววิถี

WT ๓ : ส่งเสริมจิตสำนึกของเครือข่ายภาคประชาชนให้มีการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ปัญหามลพิษ ในพื้นที่กลุ่มจังหวัด

WT ๔ : สร้างจิตสำนึกให้รู้ทันกระแสบริโภคนิยม
--

๔. **วัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดในระยะ ๑๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๘๐)**

๔.๑ **วัตถุประสงค์**

เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันทุกมิติ และยกระดับการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูง

๔.๒ **ทิศทางการพัฒนา (AOTHAI)**

๑.๑.๑ **ระดับแนวความคิด**

A (Advance)

- ยกระดับการพัฒนาในทุกมิติ

O (Opportunity)

- สร้างโอกาสในการพัฒนาในทุกๆ ด้านของกลุ่มจังหวัด

๑.๑.๒ **ระดับปฏิบัติ**

T (Tourism, Trade, Service)

๑. พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวการค้า บริการ ในประเภทต่างๆ ทุกรูปแบบ เพื่อมุ่งสู่การเพิ่มมูลค่าด้านการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัด
๒. พัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและมีมาตรฐานบนฐานวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของพื้นที่ รวมทั้งพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับกิจกรรมสร้างสรรค์ที่มีมูลค่าสูง
๓. พัฒนาศักยภาพของชุมชนให้มีความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม
๔. พัฒนาและเพิ่มมูลค่าต่อยอดสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย
๕. พัฒนาการตลาดเชิงสร้างสรรค์ที่มุ่งเน้นการสื่อสารคุณค่าให้กับสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
๖. ยกระดับมาตรฐานสถานที่ท่องเที่ยวและบริการ

H (Human, High - Health - Heritage)

๑. พัฒนาและยกระดับทุนมนุษย์เพื่อเป็นผู้มีสมรรถนะสูง
๒. พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และการท่องเที่ยวเชิงศิลปวัฒนธรรม

A (Agriculture)

๑. พัฒนาการเกษตรมูลค่าสูงทุกรูปแบบเพื่อยกระดับรายได้เกษตรกร และสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงเกษตร
๒. ยกระดับสินค้าเกษตรคุณภาพสู่มาตรฐานความปลอดภัยเพื่อการสนับสนุนตลาดสมัยใหม่ในทุกมิติ
๓. การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้กับภาคการเกษตรแบบมีอาชีพ
๔. การบริหารจัดการน้ำให้ครอบคลุมพื้นที่ทางการเกษตร

I (Infrastructure, Interconnection, International, Integrated, Information, Innovation)

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกรูปแบบและเชื่อมโยงการคมนาคมระหว่างภูมิภาค เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดสู่ระดับนานาชาติ
๒. พัฒนาฐานข้อมูลที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดและเน้นการใช้นวัตกรรมเพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนาและเพิ่มมูลค่า
๓. บูรณาการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อการพัฒนาทุกรูปแบบ
๔. ประยุกต์ใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม ปัญญาประดิษฐ์ เพื่อส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว เกษตร เศรษฐกิจ และสังคม

หมายเหตุ : ๑. กลุ่มจังหวัดต้องการชี้เป้าให้ชัดในด้านใดด้านหนึ่ง โดยจะเน้นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว เป็นจุดหลักในการเชื่อมโยงเพื่อยกระดับการพัฒนา ในด้านต่างๆ

๒. คำว่าอ่าวไทย AOTHA1 แยกเป็น ๒ กลุ่ม/ระดับ คือ

๒.๑ ระดับแนวความคิดเพื่อยกศักยภาพในระดับปฏิบัติ คือ AO โดย

- ตัวอักษร A คือ (Advance) ความหมาย คือ การพัฒนาทุกอย่างในกลุ่มจังหวัดจะต้องเป็นไปในแนวทางที่ดีขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ
- ตัวอักษร O คือ (Opportunity) ความหมาย คือ จะต้องมองทุกอย่างเป็นโอกาสในการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด โดยไม่นำปัญหาเล็กๆ น้อยๆ มาเป็นอุปสรรค

๒.๒ ระดับปฏิบัติเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนา คือ THAI โดย

- ตัวอักษร T คือ (Tourism, Trade, Service) เน้นการท่องเที่ยว การค้า บริการในการขับเคลื่อนกลุ่มจังหวัด
- ตัวอักษร H คือ (Human, High, Health, Heritage) เน้นการดำเนินการเสริมสร้างและพัฒนาด้านทุนมนุษย์ พร้อมทั้งพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเชิงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุก ๆ ด้านของกลุ่มจังหวัด
- ตัวอักษร A คือ (Agriculture) เน้นการดำเนินการทุกอย่างทางด้านการเกษตรที่เป็นจุดเด่นของกลุ่มจังหวัด เพื่อเพิ่มมูลค่าในการส่งเสริมและสนับสนุนการท่องเที่ยว ซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกๆ ด้านของกลุ่มจังหวัด
- ตัวอักษร I คือ (Infrastructure, Interconnection, International) เน้นการดำเนินการทางด้านโครงสร้างพื้นฐานเพื่อขับเคลื่อนการท่องเที่ยวจากระดับกลุ่มจังหวัดไปสู่ระดับนานาชาติ

๔.๓ แผนงาน/โครงการที่สำคัญที่จำเป็นต้องผลักดันตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด

- ๔.๓.๑ โครงการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดทั้งพื้นที่ภายใน และแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างจริงจังและเต็มรูปแบบ
- ๔.๓.๒ โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่เกาะ แนวชายฝั่ง และเส้นทางท่องเที่ยวทางบกที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
- ๔.๓.๓ โครงการพัฒนาสินค้าอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยในการสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๔.๓.๔ โครงการพัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว การเกษตร การค้า การลงทุน คุณภาพชีวิตของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

- ๔.๓.๕ โครงการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวในหลากหลายรูปแบบ เช่น เกษตร สุขภาพ ท่องเที่ยว สายวัฒนธรรม ท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำ ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ BCG Model MICE
- ๔.๓.๖ โครงการพัฒนาเกี่ยวกับทุนมนุษย์ และสังคมผู้สูงอายุ
- ๔.๓.๗ โครงการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าทางการเกษตรเพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว
- ๔.๓.๘ โครงการพัฒนาด้านการค้าชายแดน เพื่อการค้า การลงทุน และส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ๔.๓.๙ โครงการศูนย์การแพทย์ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยอย่างครบวงจรเพื่อสนับสนุนและรองรับการท่องเที่ยว และคุณภาพชีวิต
- ๔.๓.๑๐ โครงการเพิ่มศักยภาพในการบริหารทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
- ๔.๓.๑๑ โครงการส่งเสริมด้านพลังงานชุมชน ลดการสูญเสีย ลดขยะ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว เกษตร เศรษฐกิจ และสังคม
- ๔.๓.๑๒ โครงการส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนาและลดต้นทุนในด้านต่าง ๆ
- ๔.๓.๑๓ โครงการลดการใช้สารเคมีในกระบวนการผลิตพืชอาหารและส่งเสริมการเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์
- ๔.๓.๑๔ โครงการส่งเสริมการบริหารทรัพยากรน้ำอย่างยั่งยืน
- ๔.๓.๑๕ โครงการส่งเสริมศักยภาพด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อการท่องเที่ยว เกษตร เศรษฐกิจ และสังคม
- ๔.๓.๑๖ โครงการเพิ่มศักยภาพด้านสังคมเพื่อความยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
- ๔.๓.๑๗ โครงการพัฒนาพื้นที่ทะเลสาบสงขลาและพื้นที่ลุ่มน้ำในกลุ่มจังหวัดในภูมิภาคตัวอย่างครบวงจร

๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัดในระยะ ๑๐ ปี และถ่ายทอดในแต่ละช่วงระยะเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕ และ พ.ศ. ๒๕๗๖ – ๒๕๘๐)

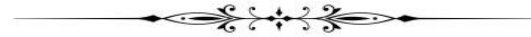
การถ่ายทอดเป้าหมาย ในแต่ละช่วงระยะเวลา ๕ ปี		ค่าเป้าหมาย	
		พ.ศ. ๒๕๗๑ – ๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๖ – ๒๕๘๐
เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด (๕ ปี)		เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด (๕ ปี)	เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด (๕ ปี)
ตัวชี้วัด/ ค่าเป้าหมาย	(ค่าฐาน ปี ๒๕๖๗ รายได้ด้านการท่องเที่ยว ๑๙๕,๒๖๓ ล้านบาท)	๑. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๕	๒. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐

๖. แผนงาน/โครงการสำคัญเพื่อขับเคลื่อนตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด

แผนงานสำคัญ	แผนงานย่อยในช่วงระยะ ๕ ปี โครงการสำคัญภายใต้แผนงาน พ.ศ. ๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	แผนงานย่อยในช่วงระยะ ๕ ปี โครงการสำคัญภายใต้แผนงาน พ.ศ. ๒๕๗๖ - ๒๕๘๐
แผนงาน : เพิ่มศักยภาพทุกมิติในการแข่งขัน	<ol style="list-style-type: none"> ๑. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่เกาะ แนวชายฝั่งและเส้นทางท่องเที่ยวทางบก ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ๒. โครงการพัฒนาสินค้าอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยในการสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว ๓. โครงการพัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว การเกษตร การค้า การลงทุน คุณภาพชีวิตของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ๔. โครงการพัฒนาเกี่ยวกับทุนมนุษย์ และสังคมผู้สูงอายุ ๕. โครงการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าทางการเกษตรเพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ๖. โครงการพัฒนาด้านการค้าชายแดน เพื่อการค้าการลงทุน และส่งเสริมการท่องเที่ยว ๗. โครงการศูนย์การแพทย์ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยอย่างครบวงจรเพื่อสนับสนุนและรองรับการท่องเที่ยวและคุณภาพชีวิต 	<ol style="list-style-type: none"> ๑. โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวพื้นที่เกาะ แนวชายฝั่งและเส้นทางท่องเที่ยวทางบก ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ๒. โครงการพัฒนาสินค้าอัตลักษณ์ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยในการสนับสนุนและส่งเสริมการท่องเที่ยว ๓. โครงการพัฒนาและเชื่อมโยงโครงข่ายพื้นฐานเพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว การเกษตรการค้า การลงทุน คุณภาพชีวิตของประชาชนในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ๔. โครงการพัฒนาเกี่ยวกับทุนมนุษย์ และสังคมผู้สูงอายุ ๕. โครงการพัฒนาและเพิ่มมูลค่าทางการเกษตรเพื่อส่งเสริมและพัฒนาด้านการท่องเที่ยว ๖. โครงการพัฒนาด้านการค้าชายแดน เพื่อการค้าการลงทุน และส่งเสริมการท่องเที่ยว ๗. โครงการศูนย์การแพทย์ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยอย่างครบวงจรเพื่อสนับสนุนและรองรับการท่องเที่ยวและคุณภาพชีวิต

	<p>๘. โครงการแก้ไขปัญหามลภาวะของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>๙. โครงการส่งเสริมด้านพลังงานชุมชน ลดการสูญเสีย ลดขยะ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว เกษตร เศรษฐกิจ และสังคม</p> <p>๑๐. โครงการส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนา และลดต้นทุนในด้านต่างๆ</p> <p>๑๑. โครงการลดการใช้สารเคมีในกระบวนการผลิตพืชอาหาร และส่งเสริมการเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์</p> <p>๑๒. โครงการส่งเสริมการบริหารทรัพยากรน้ำ อย่างยั่งยืน</p> <p>๑๓. โครงการส่งเสริมศักยภาพด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อการท่องเที่ยว เกษตร เศรษฐกิจ และสังคม</p> <p>๑๔. โครงการเพิ่มศักยภาพด้านสังคมเพื่อความยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>๑๕. โครงการพัฒนาพื้นที่ทะเลสาบสงขลาและพื้นที่ลุ่มน้ำในกลุ่มจังหวัดในทุกมิติอย่างครบวงจร</p>	<p>๘. โครงการแก้ไขปัญหามลภาวะของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>๙. โครงการส่งเสริมด้านพลังงานชุมชน ลดการสูญเสีย ลดขยะ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว เกษตร เศรษฐกิจ และสังคม</p> <p>๑๐. โครงการส่งเสริมการใช้นวัตกรรมเพื่อพัฒนา และลดต้นทุนในด้านต่างๆ</p> <p>๑๑. โครงการลดการใช้สารเคมีในกระบวนการผลิตพืชอาหาร และส่งเสริมการเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์</p> <p>๑๒. โครงการส่งเสริมการบริหารทรัพยากรน้ำ อย่างยั่งยืน</p> <p>๑๓. โครงการส่งเสริมศักยภาพด้านเทคโนโลยี นวัตกรรม และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อการท่องเที่ยว เกษตร เศรษฐกิจ และสังคม</p> <p>๑๔. โครงการเพิ่มศักยภาพด้านสังคมเพื่อความยั่งยืนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>๑๕. โครงการพัฒนาพื้นที่ทะเลสาบสงขลาและพื้นที่ลุ่มน้ำในกลุ่มจังหวัดในทุกมิติอย่างครบวงจร</p>
<p>แผนงาน : ยกระดับการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูง</p>	<p>๑. โครงการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดทั้งพื้นที่ภายใน และแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างจริงจัง และเต็มรูปแบบ</p>	<p>๑. โครงการประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยวที่เป็นจุดเด่นที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดทั้งพื้นที่ภายใน และแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกอย่างจริงจัง และเต็มรูปแบบ</p>

	<p>๒. โครงการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยว ในหลากหลายรูปแบบ เช่น เกษตร สุขภาพ ท่องเที่ยว สายวัฒนธรรม ท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำ ท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์ BCG Model MICE</p> <p>๓. โครงการดูแลและพัฒนาพื้นที่ทะเลสาบสงขลา และพื้นที่ลุ่มน้ำในกลุ่มจังหวัดในทุกมิติอย่างครบ วงจร</p>	<p>๒. โครงการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยว ในหลากหลายรูปแบบ เช่น เกษตร สุขภาพ ท่องเที่ยว สายวัฒนธรรม ท่องเที่ยวแบบคาร์บอนต่ำ ท่องเที่ยว เชิงสร้างสรรค์ BCG Model MICE</p> <p>๓. โครงการดูแลและพัฒนาพื้นที่ทะเลสาบสงขลา และพื้นที่ลุ่มน้ำในกลุ่มจังหวัดในทุกมิติอย่างครบ วงจร</p>
--	---	---

๗. ภาคผนวก

๗.๑ รายละเอียดข้อมูลสถานการณ์การพัฒนากลุ่มจังหวัดในด้านต่าง ๆ ย้อนหลังระยะ ๕ - ๑๐ ปี

ชุดข้อมูลจากสถานการณ์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยมีรายละเอียด ข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด การขยายตัวทางเศรษฐกิจ และผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเฉลี่ยต่อหัว โดยมีแหล่งที่มาของข้อมูล ดังนี้

- ๑) สำนักงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย. (๒๕๖๘). *แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐*. สืบค้นจาก <https://drive.google.com/file/d/๑rtljs-ulroJNth๗TNi๑lpHFnS๘RvxyOS/view>
- ๒) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (๒๕๖๘, ๓๑ มีนาคม). *ตารางสถิติผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด (GPP)*. สืบค้นจาก <https://www.nesdc.go.th/info/gross-regional-and-provincial-product/>

๗.๒ รายละเอียดข้อมูลผลการพัฒนากลุ่มจังหวัดในด้านต่าง ๆ โดยนำเสนอผลตัวชี้วัดการพัฒนาหรือผลการดำเนินงานที่สำคัญ

รายละเอียดของตัวชี้วัดการพัฒนาหรือผลการดำเนินงานที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยมีรายละเอียดข้อมูลผลการดำเนินงานพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่ประสบความสำเร็จ และข้อมูลการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่ครอบคลุมทั้ง ๕ ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยมีแหล่งที่มาของข้อมูล ดังนี้

- ๑) สำนักงานจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย. (๒๕๖๘). *แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๗๐*. สืบค้นจาก <https://drive.google.com/file/d/๑rtljs-ulroJNth๗TNi๑lpHFnS๘RvxyOS/view>
- ๒) สำนักงานงานเศรษฐกิจการเกษตร. (๒๕๖๗). *สถิติการเกษตรของประเทศไทย ปี ๒๕๖๖*. สืบค้นจาก <https://www.agrithai.org/wp-content/uploads/๒๐๒๔/๐๓/statistic๒๕๖๖.pdf>
- ๓) กองการยาง กรมวิชาการเกษตร. (๒๕๖๘). ประจำปี ๒๕๖๘ ฉบับที่ ๑ สถิติยางพาราตามพระราชบัญญัติควบคุมยาง พ.ศ. ๒๕๔๒. สืบค้นจาก https://www.doa.go.th/rubber/wp-content/uploads/dlm_uploads/๒๐๒๔/๐๙/%E๐%B๘%AA%E๐%B๘%๙๖%E๐%B๘%B๔%E๐%B๘%๙๕%E๐%B๘%B๔%E๐%B๘%A๒%E๐%B๘%B๒%E๐%B๘%๘๗%E๐%B๘%๙E%E๐%B๘%B๒%E๐%B๘%Am%E๐%B๘%B๒-๒๕๖๘-%E๐%B๘%๘๐%E๐%B๘%A๕%E๐%B๘%๘๘%E๐%B๘%A๑-๑_NoCopy.pdf
- ๔) กรมกิจการผู้สูงอายุ. (๒๕๖๖). *รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. ๒๕๖๖*. สืบค้นจาก https://www.dop.go.th/download/knowledge/th๑๖๘๗๑๑๒๗๔๘-๒๔๐๖_๐.pdf
- ๕) สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (๒๕๖๕). *สถิติสิ่งแวดล้อมของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๖๕*. สืบค้นจาก <https://www.nso.go.th/public/e-book/Indicators-Environment/Environment-Indicators-๒๕๖๕/>

๗.๓ แหล่งอ้างอิงข้อมูลปัจจัยและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนา

แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับสากลโลก ต่อการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

๑. World Economic Forum. *Global Risks Report ๒๐๒๕ (๒๐th ed.)*. ๒๐๒๕. รายงานความเสี่ยงโลกระยะสั้น-ยาวถึงปี ๒๐๓๕ ซึ่งโยงโดยตรงกับเมกะเทรนด์ด้านภูมิอากาศ เทคโนโลยี และภูมิรัฐศาสตร์. (reports.weforum.org)
๒. OECD. *Global Scenarios ๒๐๓๕*. ๒๐๒๑. แบบจำลองฉากทัศน์ “Multitrack/Virtual/Vulnerable World” ใช้วางแผนเชิงยุทธศาสตร์ต่อเมกะเทรนด์. (OECD)
๓. UN DESA. *Shaping the Trends of Our Time*. ๒๐๒๐. สรุป ๕ เมกะเทรนด์หลัก: สภาพภูมิอากาศ/โครงสร้างประชากร/ความเป็นเมือง/ดิจิทัล/ความเหลื่อมล้ำ. (มีฉบับเต็มและ executive summary) ([United Nations](https://www.un.org/development/desa/en/news/press/2020/05/052020-shaping-the-trends-of-our-time.html))
๔. PwC Global. *Megatrends (Revisited)*. ๒๐๒๔-๒๐๒๕ (เว็บไซต์อัปเดตต่อเนื่อง). กรอบ ๕ เมกะเทรนด์คลาสสิก (ประชากร, เทคโนโลยี, เศรษฐกิจโลก, ทรัพยากร, เมือง)—อัปเดตผลกระทบธุรกิจ. (PwC)
๕. EY. *Megatrends (framework & insights)*. ๒๐๒๔-๒๐๒๕. กรอบวิเคราะห์เมกะเทรนด์เพื่อการทรานส์ฟอร์มองค์กร. ([ey.com](https://www.ey.com))
๖. OECD. *Megatrends and the Future of Social Protection*. ๒๐๒๔. ผลของสังคมสูงวัย รูปแบบการจ้างงานใหม่ เทคโนโลยี และ net-zero ต่อระบบคุ้มครองทางสังคม. (OECD)
๗. DBS. *ASEAN-๖ ๒๐๒๕-๔๐: The next leap*. ๒๐๒๕. มองเมกะเทรนด์เศรษฐกิจ/การค้า/ประชากรที่จะขับเคลื่อนอาเซียนถึงปี ๒๐๔๐ (เกี่ยวพันไทยโดยตรง). ([dbs.com](https://www.dbs.com))

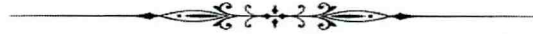
แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในระดับประเทศไทย/อาเซียน ต่อการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

๘. สศช. (NESDC). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)*. ๒๐๒๒-๒๐๒๓. กรอบยุทธศาสตร์ชาติที่อ้างอิงเมกะเทรนด์หลักและทิศทางปรับตัวของประเทศไทย. (bic.moe.go.th)
๙. OECD. *OECD Skills Strategy Thailand*. ๒๐๒๕. ระบุชุดว่า “เมกะเทรนด์” (สังคมสูงวัย เทคโนโลยี ฯลฯ) กัดดันทักษะแรงงานไทยและข้อเสนอเชิงนโยบาย. (OECD)
๑๐. Krungsri Research. *Thailand Industry Outlook ๒๐๒๕-๒๐๒๗*. ๒๐๒๕. มองปัจจัยโครงสร้าง/เมกะเทรนด์ต่ออุตสาหกรรมไทย ๓ ปีข้างหน้า. ([กรุงศรี](https://www.krungsri.com))
๑๑. SCB EIC. *Outlook Q๒/๒๐๒๕ และ Outlook ๔Q๒๐๒๔* (รายงาน). ๒๐๒๔-๒๐๒๕. วิเคราะห์ทิศทางเศรษฐกิจไทยได้แรงกดดันเมกะเทรนด์ (AI, climate, โครงสร้างการค้า ฯลฯ). ([scb.co.th](https://www.scb.co.th))
๑๒. TDRI. “สำรวจเมกะเทรนด์ Low-Carbon – AI – Aging Society ต้องปรับตัวอย่างไร”. ๒๐๒๓. บทความ/วงเสวนาที่สรุป ๓ เมกะเทรนด์สำคัญสำหรับไทย. ([tdri.or.th](https://www.tdri.or.th))
๑๓. BOI Thailand. *Why Thailand ๒๐๒๔ และ Green Industry* (เอกสารส่งเสริมการลงทุน). ๒๐๒๔-๒๐๒๕. ชี้โอกาสจากเทรนด์ Green/Net-Zero และห่วงโซ่อุปทานยั่งยืนที่ไทยต้องสอดคล้อง. ([boi.go.th](https://www.boigo.th))
๑๔. NESDC. *รายงานภาวะเศรษฐกิจไทยและสังคมไตรมาส ๒/๒๕๖๘ (Press/Economic & Social Outlook)*. ๒๐๒๕. มีบทวิเคราะห์ “แนวโน้ม/ปัจจัยโครงสร้าง” ที่สัมพันธ์กับเมกะเทรนด์ ต่อเศรษฐกิจและสังคมไทยระยะถัดไป. ([สพฐ.](https://www.nesdc.go.th))

๗.๔ รายงานตรวจสอบการดำเนินการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕ พร้อมเอกสารแนบ ดังนี้

ภาคผนวก

รายงานตรวจสอบการดำเนินการตาม
พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๖๕
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

การดำเนินการ	ดำเนินการแล้ว	ไม่ได้ดำเนินการ
<p>๑) ตรวจสอบความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัดด้วยวิธีการ ดังต่อไปนี้</p> <p>☐ มอบให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ สถาบันการศึกษา หรือบุคคลอื่นใด ทำการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัด</p> <p>☒ มอบให้ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.ก. ดำเนินการหรือร่วมกับหน่วยงานอื่นทำการศึกษาสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัด</p> <p>☒ มอบให้ฝ่ายเลขานุการ ก.บ.ก. ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัด โดยการสำรวจผ่านระบบออนไลน์</p> <p>☐ แต่งตั้งคณะกรรมการของ ก.บ.ก. ขึ้นคณะหนึ่ง ทำหน้าที่ประสานงานเพื่อให้ได้ข้อมูลความคิดเห็นของประชาชนในกลุ่มจังหวัด</p> <p>☐ ดำเนินการอื่นตามที่ ก.บ.ก. เห็นสมควร โดยดำเนินการ.....</p>	✓	
<p>๒) จัดประชุมหารือร่วมกันกับหัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในกลุ่มจังหวัด หรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในกลุ่มจังหวัดไม่ว่าจะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลาง หัวหน้าหน่วยงานที่เป็นรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐบรรดาที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในกลุ่มจังหวัดหรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในจังหวัด ผู้บริหารท้องถิ่นทั้งหมดในกลุ่มจังหวัด รวมทั้งผู้แทนภาคประชาสังคม และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด</p>	✓	

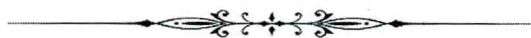
ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ได้แนบรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) มาพร้อมนี้ด้วย

ลงชื่อ .....

(นายธีรธรรม ศุภวิบูลย์ผล)

ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี
หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

แบบรายงานการปรับตัวอุปสงค์และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

เหตุผลการปรับตัวอุปสงค์ และทิศทางการพัฒนาในอนาคตของกลุ่มจังหวัด	ระบุ	เหตุผลความจำเป็นที่ขอปรับ
๑) การปรับตัวอุปสงค์และทิศทางการพัฒนา ในอนาคตของกลุ่มจังหวัดตามกรอบระยะเวลา การปรับเป้าหมายฯ ทุก ๕ ปี	☒	๑. เพื่อดำเนินการตามมติของคณะกรรมการนโยบาย การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ (ก.น.บ.) ๒. เพื่อเป็นการปรับปรุงแผนพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยให้สอดคล้องกับแนวโน้ม และสถานการณ์ของประเทศ ภูมิภาคประเทศ และสากลโลกในปัจจุบัน เพื่อตอบรับกับกระแส การพัฒนาในอนาคต ๓. เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางการพัฒนา และขับเคลื่อนเชิงยุทธศาสตร์ต่อแผนพัฒนา กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
๒) การปรับตัวอุปสงค์และทิศทางการพัฒนา ในอนาคตของกลุ่มจังหวัดระหว่างปี กรณีที่มี ความจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนี้		
๒.๑ การปรับยุทธศาสตร์ชาติ	☐	
๒.๒ การปรับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	☐	
๒.๓ การปรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	☐	
๒.๔ แผนระดับชาติอื่น ๆ	☐	
๒.๕ บริบทการเปลี่ยนแปลงใหม่ที่ส่งผลกระทบต่อ พื้นที่อย่างมีนัยสำคัญ	☐	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่า ข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ ทั้งนี้ ได้แนบรายงาน
การประชุมคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.ก.) มาพร้อมนี้ด้วย

ลงชื่อ .....

(นายธีรุตม์ ศุภวิบูลย์ผล)

ผู้อำนวยการจังหวัดสุราษฎร์ธานี
หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
หัวหน้ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

AOTHA

"เมืองหนังลุง ไนราห์ งามตาศรีวิชัย
อ่าวไทยทะเลสวย มากด้วยการค้า เพิ่มมูลค่าเกษตรกรรม"

สำนักบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
โทรศัพท์/โทรสาร : ๐-๗๗๒๘-๕๔๖๐ Email : osmaothai@gmail.com

๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๘